

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I <i>Informacije</i>	
	Sodišče	
	SODIŠČE	
2006/C 108/01	Zadeva C-66/06: Tožba, vložena 6. februarja 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Irski	1
2006/C 108/02	Zadeva C-74/06: Tožba, vložena 8. februarja 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki	2
2006/C 108/03	Zadeva C-76/06 P: Pritožba, ki jo je Britannia Alloys & Chemicals Ltd. 9. februarja 2006 vložila zoper sodbo, razglašeno 29. novembra 2005, v zadevi Britannia Alloys & Chemicals Ltd. proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-33/02	2
2006/C 108/04	Zadeva C-84/06: Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden s sklepom z dne 27. januarja 2006 — Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) proti 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland N.V. in 4. Wala Nederland N.V.	3
2006/C 108/05	Zadeva C-88/06: Tožba, vložena 13. februarja 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Irski	4
2006/C 108/06	Zadeva C-95/06 P: Pritožba, ki jo je 15. februarja vložila Bausch & Lomb Inc. zoper sodbo Sodišča prve stopnje, z dne 17. novembra 2005 v zadevi Biofarma SA proti Uradu za harmonizacijo na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), T-154/03	4
2006/C 108/07	Zadeva C-103/06: Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris 22. februarja 2006 — Philippe Derouin proti Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)	5
2006/C 108/08	Zadeva C-109/06: Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji	6
2006/C 108/09	Zadeva C-117/06: Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergericht Berlin 21. februarja 2006 v zemljiškopravnih zadevi Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus, udeleženci: 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Dr. Kamal Rafehi, 3. Ageel A. Al-Ageel	6

2006/C 108/10	Zadeva C-120/06 P: Pritožba Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 14. decembra 2005 v zadevi Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Spa (FIAMM) in Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchi Technologies, Inc. (Fiamm Technologies) proti Svetu Evropske unije in Komisiji Evropskih skupnosti, T-69/00, vložena 27. februarja 2006	6
2006/C 108/11	Zadeva C-121/06 P: Pritožba Giorgia Fedona & Figli SpA, Fedon America, Inc. zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 14. decembra 2005 v zadevi Giorgio Fedon & Figli Spa, Fedon America, Inc. proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-135/04, vložena 1. marca 2006	7
2006/C 108/12	Zadeva C-125/06 P: Pritožba, ki jo je vložila Komisija Evropskih skupnosti 1. marca 2006 zoper sodbo, razglašeno 15. decembra 2005 v zadevi Infront WM AG (prej Kirchmedia WM AG) proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-33/01	7
2006/C 108/13	Zadeva C-126/06: Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je vložilo Dioikitiko Protodikeio Tripoleos 3. marca 2006 — Carrefour — Marinopoulos A.E. proti Nomarchiaki aftodioikisi Tripoleos	8
2006/C 108/14	Zadeva C-127/06: Tožba, vložena 3. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	8
2006/C 108/15	Zadeva C-128/06: Tožba, vložena 3. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	9
2006/C 108/16	Zadeva C-129/06 P: Pritožba, ki jo je dne 4. marca 2006 vložila Autosalone Ispra Snc zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 30. novembra 2005 v zadevi T-250/02, Autosalone Ispra snc proti Evropski skupnosti za atomsko energijo	9
2006/C 108/17	Zadeva C-131/06 P: Pritožba, ki jo je 27. februarja vložila Castellblanch, SA zoper sodbo Sodišča prve stopnje, razglašeno 8. decembra 2005 v zadevi T-29/04: Castellblanch, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), Champagne Louis Roederer, SA	10
2006/C 108/18	Zadeva C-132/06: Tožba, vložena 7. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki	11
2006/C 108/19	Zadeva C-133/06: Tožba, vložena 8. marca 2006 — Evropski parlament proti Svetu Evropske unije	12
2006/C 108/20	Zadeva C-134/06: Tožba, vložena 8. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki	12
2006/C 108/21	Zadeva C-135/06 P: Pritožba, ki jo je vložil Roderich Weißenfels 25. januarja 2006 zoper sodbo Sodišča prve stopnje, razglašeno 10. marca 2006 v zadevi T-33/04, Roderich Weißenfels proti Evropskemu parlamentu	13
2006/C 108/22	Zadeva C-139/06: Tožba, vložena 10. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Združenem kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske	14
2006/C 108/23	Zadeva C-140/06: Tožba, vložena 14. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Češki republiki	14

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2006/C 108/24	Zadeva C-151/06: Tožba, vložena 20. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	14
	SODIŠČE PRVE STOPNJE	
2006/C 108/25	Zadeva T-15/02: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — BASF proti Komisiji („Konkurenca — Omejevalni sporazumi v sektorju vitaminskih izdelkov — Pravice obrambe — Smernice za določitev glob — Določitev izhodiščnega zneska globe — Odvračilen učinek — Oteževalne okoliščine — Vloga vodje ali pobudnika — Sodelovanje v upravnem postopku — Poklicna tajnost in načelo dobrega upravljanja“)	16
2006/C 108/26	Zadeva T-26/02: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Daiichi Pharmaceutical proti Komisiji („Konkurenca — Omejevalni sporazumi v sektorju vitaminskih izdelkov — Smernice za določitev globe — Določitev izhodiščnega zneska globe — Olajševalne okoliščine — Obvestilo o ugodni obravnavi“)	16
2006/C 108/27	Zadeva T-322/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 16. marca 2006 — Telefon & Buch proti UUNT („Znamka Skupnosti — Dopustnost tožbe — Nepredvidljive okoliščine — Zahteva za ugotovitev ničnosti — Člen 51(1)(a) Uredbe (ES) št. 40/94 — Besedna znamka WEISSE SEITEN — Absolutni razlog za zavrnitev — Člen (7)(1) od (b) do (d) Uredbe (ES) št. 40/94“)	17
2006/C 108/28	Zadeva T-411/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Herbillon proti Komisiji („Uradniki — Imenovanje — Ponovna preučitev razvrstitve v naziv — Člen 31(2) Kadrovskih predpisov“)	17
2006/C 108/29	Zadeva T-429/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Valero Jordana proti Komisiji („Uradniki — Imenovanje — Ponovna preučitev razvrstitve v naziv — Člen 31(1) Kadrovskih predpisov“)	18
2006/C 108/30	Zadeva T-10/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Leite Mateus proti Komisiji („Uradniki — Imenovanje — Revizija razvrstitve v plačilni razred — Člen 31(2) Kadrovskih predpisov“)	18
2006/C 108/31	Zadeva T-26/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Verborgh proti Komisiji („Uradniki — Imenovanje — Sprememba razvrstitve v naziv — Člen 31(2) Kadrovskih predpisov“)	18
2006/C 108/32	Zadeva T-31/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Eurodrive proti UUNT („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti euroMASTER — Prejšnje nacionalne besedne znamke EUROMASTER — Odsotnost podobnosti med proizvodi in storitvami — Delna zavrnitev ugovora — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)	19
2006/C 108/33	Zadeva T-35/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia proti UUNT („Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prejšnja besedna znamka FERRERO — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki vsebuje besedni element ‚FERRÓ‘ — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94“)	19
2006/C 108/34	Zadeva T-44/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Kimman proti Komisiji („Uradniki — Imenovanje — Ponovna preučitev razvrstitve v naziv — Člen 31(2) Kadrovskih predpisov“)	20

2006/C 108/35	Zadeva T-129/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Develey proti UUNT („Znamka Skupnosti — Tridimenzionalna znamka — Oblika plastične steklenice — Zavrnitev registracije — Absolutni razlog za zavrnitev — Odsotnost razlikovalnega učinka — Prejšnja nacionalna znamka — Pariška konvencija — Sporazum TRIPS — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“) 20	20
2006/C 108/36	Zadeva T-226/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Italija proti Komisiji („Ničnostna tožba — Uredba (ES) št. 316/2004 — Skupna ureditev trga za vino — Zaščita tradicionalnih izrazov — Sprememba uvrstitve dodatnih tradicionalnih izrazov — Uporaba pri označevanju vin s poreklom iz tretje države — Kršitev postopka — Načelo sorazmernosti — Sporazum TRIPS“) 20	20
2006/C 108/37	Zadeva T-289/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. marca 2006 — Lantzoni proti Sodišču („Uradniki — Napredovanje — Dodelitev točk za napredovanje — Zveza z ocenjevalnim poročilom“) 21	21
2006/C 108/38	Zadeva T-238/99: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 8. marca 2006 — Service station Veger proti Komisiji (Vloga, s katero se začne postopek — Obličnostne zahteve — Očitno nedopustna tožba) 21	21
2006/C 108/39	Zadeva T-448/04: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. februarja 2006 — Komisija proti Trends in drugi (Arbitražna klavzula — Ugovor nedopustnosti — Tožba proti družbenikom družbe) 21	21
2006/C 108/40	Zadeva T-449/04: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. februarja 2006 — Komisija proti Trends in drugi („Arbitražna klavzula — Izjema nedopustnosti — Tožba zoper družbenike družbe“) 22	22
2006/C 108/41	Zadeva T-46/05: Tožba, vložena 3. februarja 2006 — Komisija proti Environmental Management Consultants LTD 22	22
2006/C 108/42	Zadeva T-71/06: Tožba, vložena 27. februarja 2006 — ENERCON proti UUNT 23	23
2006/C 108/43	Zadeva T-73/06: Tožba, vložena 28. februarja 2006 — Cassegrain proti UUNT 23	23
2006/C 108/44	Zadeva T-74/06: Tožba, vložena 3. marca 2006 — Fox Racing proti UUNT 24	24
2006/C 108/45	Zadeva T-76/06: Tožba, vložena 24. februarja 2006 — Plásticos Españoles (Aspla) proti Komisiji 24	24
2006/C 108/46	Zadeva T-80/06: Tožba, vložena 3. marca 2006 — Budapesti Erőmű proti Komisiji Evropskih skupnosti 25	25
2006/C 108/47	Zadeva T-82/06: Tožba, vložena 14. marca 2006 — Apple Computer International proti Komisiji 26	26
2006/C 108/48	Zadeva T-84/06: Tožba, vložena 13. marca 2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding proti Komisiji 27	27
2006/C 108/49	Zadeva T-87/06: Tožba, vložena 14. marca 2006 — L'Oréal proti UUNT 27	27
2006/C 108/50	Zadeva T-88/06: Tožba, vložena 17. marca 2006 — Dorel Juvenile Group proti UUNT 28	28
2006/C 108/51	Zadeva T-90/06: Tožba, vložena 20. marca 2006 — TOMORROW FOCUS proti UUNT 28	28

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2006/C 108/52	Zadeva T-96/06: Tožba, vložena 17. marca 2006 — Tsakiris-Mallas A.E — Ajinomoto proti UUNT	29
2006/C 108/53	Zadeva T-275/04: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Aries Meca proti Komisiji	29
2006/C 108/54	Zadeva T-506/04: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 10. marca 2006 — Success-Marketing proti UUNT	29
SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE		
2006/C 108/55	Odločba Sodišča za uslužbence št. 1/2006, sprejeta na občni seji 15. februarja 2006, o dodelitvi zadev senatom (za objavo v UL)	30
2006/C 108/56	Zadeva F-19/06: Tožba, vložena 20. februarja 2006 — Semeraro proti Komisiji	30
2006/C 108/57	Zadeva F-20/06: Tožba, vložena 22. februarja 2006 — De Luca proti Komisiji	31
2006/C 108/58	Zadeva F-21/06: Tožba, vložena 2. marca 2006 — Da Silva proti Komisiji	31
2006/C 108/59	Zadeva F-22/06: Tožba, vložena 6. marca 2006 — Vienne in drugi proti Evropskemu parlamentu	32
2006/C 108/60	Zadeva F-23/06: Tožba, vložena 3. marca 2006 — Abad-Villanueva in drugi proti Komisiji	32
2006/C 108/61	Zadeva F-24/06: Tožba, vložena 10. marca 2006 — Abarca Monitel in drugi proti Komisiji	33
2006/C 108/62	Zadeva F-25/06: Tožba, vložena 10. marca 2006 — Ider in drugi proti Komisiji	34
2006/C 108/63	Zadeva F-26/06: Tožba, vložena 10. marca 2006 — Bertolete in drugi proti Komisiji	34
2006/C 108/64	Zadeva F-27/06: Tožba, vložena 10. marca 2006 — Lofaro proti Komisiji	35
2006/C 108/65	Zadeva F-96/05: Sklep predsednika Sodišča za uslužbence z dne 21. marca 2006 — Marengo proti Komisiji	35

II *Pripravljalni akti*

.....

III *Obvestila*

2006/C 108/66	Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 96, 22.4.2006	36
---------------	---	----

I

(Informacije)

SODIŠČE

SODIŠČE

Tožba, vložena 6. februarja 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Irski

(Zadeva C-66/06)

(2006/C 108/01)

Jezik postopka: angleščina

Člen 4(2) državam članicam omogoča, da bodisi z določitvijo od primera do primera bodisi s „pragovi ali z merili, ki jih določi država članica“ določi nujnost PVO za projekte, navedene v Prilogi II. Kakršna koli so že sredstva določitve, ki jih uvede država članica, morajo ta sredstva ustrezati členu 4(3), to je upoštevati morajo selekcijska merila, navedena v Prilogi III. Ta selekcijska merila vključujejo, na primer, velikost projekta, kumulacijo z drugimi projekti, njegovo lokacijo, okoljsko občutljivost geografskega področja in njegov vpliv na pokrajino v zgodovinskem, kulturnem ali arheološkem pomenu.

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: F. Simonetti in X. Lewis, Agents, F. Louis, avocat in C. O'Daly, Solicitor)

Tožena stranka: Irska

V prenosni zakonodaji se je Irska glede projektov iz Priloge II Razreda 1(a), (b) in (c), vendarle naslonila na enoten, nepriemerno visok prag brez možnosti presoje drugih značilnosti projekta.

Tožeča stranka predlaga, naj Sodišče:

- ugotovi, da s tem, da v skladu s členoma 2(1) in 4(2), (3) in (4) Direktive PVO ni sprejela vseh ukrepov, da bi zagotovila, da so pred oddajo soglasja projekti, za katere je verjetno, da bodo imeli znatne učinke na okolje, ki spadajo v kategorije projektov Priloge II Razreda 1(a), (b), (c) in (f) predmet soglasja za izvedbo projekta in presoje z ozirom na njihove vplive v skladu s členi od 5 do 10 Direktive PVO, Irska ni izpolnila obveznosti iz navedene Direktive; in
- Irski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditveUporaba enotnih, neprimerno visokih pragov

Komisija meni, da irska prenosna zakonodaja ni zadostna, ker ob upoštevanju projektnih kategorij, določenih s Prilogo II Razred 1(a), (b) in (c) presoje vplivov na okolje (Direktiva PVO) ne določa učinkovitih ukrepov za doseg rezultata, ji jih zahtevajo členi 2(1), 4(2) in 4(3) Direktive PVO.

Intenzivno ribogojstvo

Z ozirom na poskusne ribogojnice bi se za prenosno zakonodajo zdelo, da dopušča možnost PVO, „če minister oceni, da je za ribogojstvo verjetno, da bo imelo znatne učinke na okolje.“ Vendarle pa ta zakonodaja ne vsebuje nikaršnega sklicevanja na selektivna merila, določena v Prilogi III direktive PVO. Tako minister ni izrecno obvezan upoštevati predlagane lokacije take poskusne ribogojnice ali katerega koli drugega selekcijskega merila za namene določitve, ali je PVO nujna.

Komisija navaja, da Irska priznava potrebo po sprejetju izrecne določbe za selektivna merila iz Priloge III z ozirom na projekte ribogojnic. Kakorkoli, kolikor je znano Komisiji, ni bila uveljavljena nobena dopolnilna zakonodaja ali Komisija o tem ni bila obveščena.

Tožba, vložena 8. februarja 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-74/06)

(2006/C 108/02)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: D. Triantafyllou)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke:

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- razglasi, da je Helenska republika s tem, da pri določanju obdavčljive vrednosti v Grčijo uvoženih rabljenih vozil iz drugih držav članic uporablja eno samo merilo za zmanjšanje vrednosti, ki temelji izključno na starosti vozila in po katerem se priznava znižanje v višini 7 % za vozila, stara od 6 mesecev do enega leta, ali v višini 14 % za vozila, stara eno leto, kar ne zagotavlja, da davek ne bi presegal, niti v posebnih primerih, zneska preostalega davka, ki je vključen v vrednost rabljenih vozil enakega tipa, ki so že registrirana v isti državi, in s tem, da osnove za izračun zmanjšanja vrednosti ni sporočila javnosti in da je treba za pregled vozil s strani strokovnjakov plačati upravno takso v višini 300 evrov, kršila obveznosti iz člena 90 Pogodbe ES;
- Naložitev plačila stroškov Helenski republiki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Nespremenljiva lestvica za zmanjšanje vrednosti, ki jo uporablja Helenska republika pri uvoženih rabljenih vozilih, ne odraža z natančnostjo, ki jo zahteva sodna praksa, dejanskega znižanja njihove vrednosti in zato ne zagotavlja, da plačilo za registracijo ne bi presegalo, niti v posebnih primerih, zneska preostalega davka, ki je vključen v vrednost rabljenih vozil enakega tipa, ki so že registrirana v Grčiji.
2. Postopek pred komisijo za pritožbe ne zadošča za odpravo pomanjkljivosti tega osnovnega sistema; vključuje pred-

hodno odvratilno plačilo visoke upravne takse, ne spremlja ga objava meril, ki jih je treba upoštevati pri določanju vrednosti rabljenih vozil, zaradi česar je tak postopek nekoristen.

Pritožba, ki jo je Britannia Alloys & Chemicals Ltd. 9. februarja 2006 vložila zoper sodbo, razglašeno 29. novembra 2005, v zadevi Britannia Alloys & Chemicals Ltd. proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-33/02

(Zadeva C-76/06 P)

(2006/C 108/03)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Britannia Alloys & Chemicals Ltd. (zastopniki: S. Mobley, H. Bardell in M. Commons, Solicitors)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo, kolikor ta zavrača tožbo Britannie glede odločbe;
- člen 3 odločbe razglasi za ničnega, kolikor se nanaša na Britannio;
- podredno točki (ii), spremeni člen 3 odločbe, ki se nanaša na Britannio, tako da globo, ki je naložena Britaniji, razglasi za nično ali jo bistveno zmanjša;
- podredno točkama (ii) in (iii), vrne zadevo Sodišču prve stopnje v ponovno sojenje v skladu s sodbo Sodišča prve stopnje glede prava
- v vsakem primeru Komisiji naloži plačilo lastnih stroškov in plačilo stroškov Britannie v zvezi s postopki pred Sodiščem prve stopnje in Sodiščem ES.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik trdi da je:

1. Sodišče prve stopnje kršilo člen 15(2) Uredbe št. 17/62/EGS („Uredba št.17“) ⁽¹⁾ s tem, da je odločilo, da je Komisija glede prometa Britannie, v skladu s členom 15(2), zakonito upoštevala 10 % zgornjo mejo prometa za poslovno leto, ki se je končalo 30. junija 1996, namesto da bi upoštevalo poslovno leto pred sprejetjem odločbe;

2. Sodišče prve stopnje kršilo načelo enakosti:

a) s tem, da je potrdilo, da je Komisija v primeru Britannie z upoštevanjem 10 % zgornje meje prometa za zadnje leto, po mnenju Komisije „običajne gospodarske dejavnosti“ in v primeru vseh drugih podjetij, na katere je bila naslovljena odločba za poslovno leto pred sprejetjem odločbe, diskriminirala med podjetji, ki so bila v bistvu v enakem položaju.

b) s tem, da je potrdilo odločbo Komisije, ki glede na leto, v katerem se je upošteval 10 % zgornjo mejo prometa, diskriminira Britannio, v primerjavi z njeno prakso v drugih neposredno primerljivih zadevah;

3. Sodišče prve stopnje kršilo načelo pravne varnosti:

a) s tem, da je sprejelo, da Komisija pri upoštevanju zgornje meje prometa iz člena 15(2) Uredbe št 17 ni uporabila predhodnega poslovnega leta. Pri absolutno najvišji kazni, ki se lahko naloži, se namreč zahteva gotovost; in

b) s tem, da je člen 15(2) Uredbe št. 17 razlagalo kot da nalaga kazen, ki ne ustreza kazni, ki je veljala v času storitve kršitve in je s tem kršilo temeljne pravice podjetij.

⁽¹⁾ Uredba št. 17: Prva Uredba o izvajanju členov 85 in 86 Pogodbe, UL 13, 21.2.1962, str. 204-211.

Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden s sklepom z dne 27. januarja 2006 — Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) proti 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland N.V. in 4. Wala Nederland N.V.

(Zadeva C-84/06)

(2006/C 108/04)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Datum vložitve: 10. februar 2006

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport)

Tožene stranke: 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland N.V. in 4. Wala Nederland N.V.

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali direktiva 2001/83/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini nalaga državam članicam, da antropozofska zdravila, ki niso hkrati tudi homeopatska zdravila, podvržejo pogojem za pridobitev dovoljenja za promet, ki so določeni v naslovu 3, poglavje 1, Direktive?

2) Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali gre pri nizozemskem zakonskem pravilu, ki antropozofska zdravila podvrže zgoraj omenjenim pogojem za pridobitev dovoljenja za promet, za dovoljeno odstopanje po členu 30 ES od prepovedi iz člena 28 ES?

⁽¹⁾ UL L 311, str. 67.

Tožba, vložena 13. februarja 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Irski

(Zadeva C-88/06)

(2006/C 108/05)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Enegren, agent, I. Kaufmann-Bühler, agent)

Tožena stranka: Irska

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev, da Irska s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/45/ES z dne 27. junija 2001 o spremembah Direktive Sveta 89/655/EGS o minimalnih varnostnih in zdravstvenih zahtevah za uporabo delovne opreme delavcev pri delu (druga posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) ⁽¹⁾ v svoj pravni red, oziroma v vsakem primeru s tem, da o tem ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- Naložitev plačila stroškov Irski.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok, določen za prenos te direktive, se je iztekel 19. julija 2004.

⁽¹⁾ UL L 195, 19.7.2001, str. 46.**Pritožba, ki jo je 15. februarja vložila Bausch & Lomb Inc. zoper sodbo Sodišča prve stopnje, z dne 17. novembra 2005 v zadevi Biofarma SA proti Uradu za harmonizacijo na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), T-154/03**

(Zadeva C-95/06 P)

(2006/C 108/06)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke***Pritožnica:* Bausch & Lomb Inc. (zastopniki: M. Silverleaf QC, R. Black, B. Gerber in E. Kohner, solicitors)*Drugi stranki v postopku:* 1. Biofarma SA; 2. Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)**Predlogi pritožnice**

Pritožnica predlaga Sodišču, naj

- razveljavi izpodbijano sodbo;
- potrdi odločbo tretjega odbora za pritožbe UUNT z dne 5. februarja 2003;
- naloži UUNT, da na ime pritožnice registrira predlagano znamko;
- naloži nasprotni stranki plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka pred Sodiščem prve stopnje.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica predlaga, naj se sodba Sodišča prve stopnje razveljavi iz naslednjih razlogov:

V sodbi je Sodišče prve stopnje presodilo, da med zadevnima znamkama obstaja verjetnost zmede v delu javnosti. Pritožnica zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje s sprejetjem take sodbe napačno uporabilo pravo in/ali kršilo postopek. Te napake so povzete v nadaljevanju.

Sodišče prve stopnje s tem, da ni ugotovilo oziroma ni ugotovilo pravilno, ali so proizvodi, za katere sta zadevni znamki registrirana oziroma se registracija zahteva, podobni proizvodi. Sodišče prve stopnje je pri teh izhodiščih napačno uporabilo pravo.

Sodišče prve stopnje bi moralo upoštevati, ali so proizvodi, za katere se zahteva registracija, podobni proizvodom, za katere se uporablja sporna znamka. Če bi Sodišče prve stopnje to storilo, bi ugotovilo, da si proizvodi niso podobni in da torej ni podlage za uporabo člena 8(1)(b). Podredno pa bi moralo ugotoviti, da obstaja kvečjemu površinska podobnost in da ta majhna podobnost pri presoji, ali obstaja verjetnost zmede, zahteva zelo visoko stopnjo podobnosti med spornima znamkama in razloge (ki niso bili podani), zakaj bi upoštevana javnost lahko menila, da izhajata iz ekonomsko povezanih podjetij.

Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo s tem, ko je pri preučevanju relativne podobnosti zadevnih znamk uporabilo člen 8(1)(b). Ni presojalo na podlagi celotnega vtisa, ki ga znamke vidno ali slišno naredijo na povprečnega potrošnika, ampak na podlagi natančne razčlenitve jezikovnih in besednih značilnosti besed, ki sestavljata zadevni znamki.

Pri preučevanju podobnosti bi Sodišče prve stopnje moralo presojati znamki kot celoto in v zvezi z vidnim in zlasti slišnim vplivom celote spornih znamk na povprečnega potrošnika. Nadalje Sodišče prve stopnje ni upoštevalo dejstva, da je glede zadevnih proizvodov običajno od upoštevnih javnosti pričakovati veliko skrbnost pri izbiri in uporabi. Če bi Sodišče prve stopnje uporabilo pravi pristop, bi ugotovilo, da ti dve znamki zvenita in izgledata različno.

Sodišče prve stopnje ni pravilno določilo upoštevnih javnosti in je tako napačno uporabilo pravo. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo člen 8(1)(b), ker je ugotovilo, da so pacienti del upoštevnih javnosti. Sodišče prve stopnje bi moralo v skladu z zakonodajo ugotoviti, da upoštevno javnost sestavljajo strokovnjaki z zdravstvenega področja.

Sodišče prve stopnje je podobnost presojalo mehanično. Ni pretehtalo podobnosti, ki jih je odkrilo niti razmislilo, če vodijo do verjetnosti zmede. Namesto tega je menilo, da gre za tak primer. S tem je Sodišče prve stopnje nadaljevalo z zavračanjem razlik med zadevnima znamkama in proizvodi, ki ne morejo zabrisati podobnosti. To je storilo, ne da bi za to navedlo razloge. Iz tega sledi, da je Sodišče prve stopnje z uporabo člena 8(1)(b), kot ga razlaga Sodišče, napačno uporabilo pravo in/ali je kršilo postopek, zlasti člen 81 Poslovnika, ker ni navedlo razlogov za svojo odločitev.

Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo ravni pozornosti povprečnega potrošnika zadevnih proizvodov in ali bi to lahko zmanjšalo verjetnost zmede. Moralo bi upoštevati posebno visoko stopnjo pozornosti povprečnega potrošnika pri odločanju med zadevnimi proizvodi in učinkom, ki ga ima to lahko na verjetnost zmede. Iz tega sledi, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo člen 8(1)(b), kot ga razlaga Sodišče.

Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris 22. februarja 2006 — Philippe Derouin proti Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

(Zadeva C-103/06)

(2006/C 108/07)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris.

Datum predložitve: 22. februar 2006

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Philippe Derouin.

Tožena stranka: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf).

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba Uredbo št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje temu, da sporazum, kot je francosko-britanski davčni sporazum z dne 22. maja 1968, določa, da so prihodki, ki so jih delavci, ki prebivajo v Franciji, in socialni zavarovanci v tej državi pridobili v Združenem kraljestvu, izvzete iz osnove splošnih socialnih prispevkov (C.S.G.) in prispevkov za vračilo socialnega dolga (C.R.D.S.), ki so naloženi v Franciji?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2)

Tožba, vložena 23. februarja 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-109/06)

(2006/C 108/08)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: W. Mölls)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Zvezna republika Nemčija s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Sveta 2003/96/ES⁽¹⁾ z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije oziroma s tem, da o teh predpisih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Zvezni republiki Nemčiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos te direktive se je iztekel 31. decembra 2003.

⁽¹⁾ UL L 283, str. 51.

Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kammergericht Berlin 21. februarja 2006 v zemljiškoknjižni zadevi Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus, udeleženci: 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Dr. Kamal Rafehi, 3. Ageel A. Al-Ageel

(Zadeva C-117/06)

(2006/C 108/09)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Kammergericht Berlin.

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus

Udeleženci: 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Dr. Kamal Rafehi, 3. Ageel A. Al-Ageel

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali določbe členov 2(3), 4(1) Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002⁽¹⁾ prepovedujejo prenos (izročitev) zemljišča, izveden ob izpolnitvi prodajne pogodbe, na fizično osebo, navedeno v prilogi I navedene Uredbe?

2) V primeru pritrditve na prvo vprašanje: Ali Uredba (ES) št. 881/2002 prepoveduje prepis v zemljiški knjigi, zahtevan za prenos lastninske pravice na zemljišču, tudi takrat, ko je bila prodajna pogodba sklenjena pred objavo omejitve razpolaganja v Uradnem listu ES in je bil prenos izrečen za zavezujočega, in ki ga je v skladu s pogodbo fizična oseba, navedena v Prilogi I Uredbe, kot kupec za nakupno ceno, ki jo je treba plačati, pred tem

a) položila na notarski skrbniški račun ali

b) izplačala kupcu?

⁽¹⁾ UL L 139, str. 9

Pritožba Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 14. decembra 2005 v zadevi Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Spa (FIAMM) in Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchi Technologies, Inc. (Fiamm Technologies) proti Svetu Evropske unije in Komisiji Evropskih skupnosti, T-69/00, vložena 27. februarja 2006

(Zadeva C-120/06 P)

(2006/C 108/10)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožniki: Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) (zastopniki: I. Van Bael, F. Di Gianni in A. Cevese, avvocati)

Drugi stranki v postopku:

Toženi stranki: Svet Evropske unije in Komisija Evropskih skupnosti

- Predlogi pritožnic:
- presoja, da stanje spisa dopušča odločitev po temelju in priznanje pritožnicama pravice do povračila škode, ki izhaja iz odgovornosti toženih strank za nezakonito ali zakonito ravnanje;
- v vsakem primeru naložitev toženima strankama plačila stroškov tega postopka in postopka na prvi stopnji;
- podredno, odobritev pritožnicama pravične odškodnine zaradi nerazumnega trajanja postopka pred Sodiščem prve stopnje;
- sprejetje drugih ukrepov, ki bi bili nujni iz razlogov pravičnosti.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici navajata, da naj bi bila izpodbijana sodba nezakonita, ker ne vsebuje nikakršne obrazložitve v zvezi z eno izmed bistvenih zatrjevanih trditvev, namreč, da imata pritožnici v posebnih dejanskih okoliščinah, ki opredeljujejo ta primer, pravico sklicevati se na odločbo pritožbenega organa Svetovne trgovinske organizacije, da bi v okviru odškodninske tožbe dokazali nezakonitost ravnanja Skupnosti.

Pritožba Giorgia Fedona & Figli SpA, Fedon America, Inc. zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 14. decembra 2005 v zadevi Giorgio Fedon & Figli Spa, Fedon America, Inc. proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-135/04, vložena 1. marca 2006

(Zadeva C-121/06 P)

(2006/C 108/11)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnici: Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America, Inc. (zastopniki: I. Van Bael, A. Cevese, F. Di Gianni in R. Antonini, advokati)

Drugi stranki v postopku: *Toženi stranki*: Komisija Evropskih skupnosti in Svet Evropske unije

Predlogi pritožnic:

- razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje z dne 14. decembra 2005,
- presoja, da stanje spisa dopušča odločitev po temelju in priznanje pritožnicama pravice do povračila škode, ki izhaja iz odgovornosti toženih strank za nezakonito ali zakonito ravnanje;
- v vsakem primeru naložitev toženima strankama plačila stroškov tega postopka in postopka na prvi stopnji;
- podredno, odobritev pritožnicama pravične odškodnine zaradi nerazumnega trajanja postopka pred Sodiščem prve stopnje;
- sprejetje drugih ukrepov, ki bi bili nujni iz razlogov pravičnosti.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici navajata, da naj bi bila izpodbijana sodba nezakonita, ker ne vsebuje nikakršne obrazložitve v zvezi z eno izmed bistvenih zatrjevanih trditvev, namreč, da imata pritožnici v posebnih dejanskih okoliščinah, ki opredeljujejo ta primer, pravico sklicevati se na odločbo pritožbenega organa Svetovne trgovinske organizacije, da bi v okviru odškodninske tožbe dokazali nezakonitost ravnanja Skupnosti.

Pritožba, ki jo je vložila Komisija Evropskih skupnosti 1. marca 2006 zoper sodbo, razglašeno 15. decembra 2005 v zadevi Infront WM AG (prej Kirchmedia WM AG) proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-33/01

(Zadeva C-125/06 P)

(2006/C 108/12)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: K. Banks in M. Huttunen, Agents)

Druge stranke v postopku: Francoska republika, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, Evropski parlament in Svet Evropske unije

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 15. decembra 2005 v zadevi Infront WM AG proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-33/01;
- z razglasitvijo, da tožbe v zadevi T-33/01 ni vložila upravičena oseba, izreče končno sodbo;
- tožeči strank v zadevi T-33/01 naloži plačilo stroškov, ki so nastali Komisiji v tej zadevi in v pritožbi.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba se nanaša na vprašanja neposrednega in posamičnega zadevanja v smislu člena 230, četrtega odstavka, ES. Komisija meni, da je Sodišče prve stopnje (v nadaljevanju: SPS) v sodbi, ki je predmet pritožbe napačno uporabilo pravo pri razlagi in uporabi navedenih pojmov. Tako naj bi podrlo institucionalno ravnotežje, ki se odraža s pravili, ki urejajo *locus standi* pred sodišči Skupnosti, z namenom izpodbijanja veljavnosti akta Skupnosti. SPS je odločbo Komisije obravnavalo tako, kot da neposredno in posamično zadeva podjetje, za katerega bi se lahko kvečjemu štelo, da je zaradi zadevne odločbe utrpel posredno gospodarsko škodo in tudi ni izkazalo verjetnosti nastanka take škode. Elemente skupne več drugim gospodarskim subjektom, ki se nahajajo v položajih, primerljivih s položajem tožnika, je sprejelo kot da ga posamično zadevajo.

Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je vložilo Dioikitiko Protodikeio Tripoleos 3. marca 2006 — Carrefour — Marinopoulos A.E. proti Nomarchiaki aftodioikisi Tripoleos

(Zadeva C-126/06)

(2006/C 108/13)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Dioikitiko Protodikeio Tripoleos (Prvostopenjsko Upravno sodišče v Tripoleosu) (Grčija).

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Carrefour — Marinopoulos A.E.

Tožena stranka: Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis (Upravna enota Tripoleos)

Vprašanja za predhodno odločanje

- a) Ali zahteva po predhodni pridobitvi dovoljenja, navedena v razlogih odločbe, za trženje proizvodov „bake-off“ predstavlja ukrep, z enakim učinkom kot količinska omejitev v smislu člena 28 ES?
- b) V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje: ali zahteva po predhodni pridobitvi dovoljenja, ki je pogoj za opravljanje dejavnosti pekarstva, zasleduje samo kakovostni cilj tj. zgoj kakovostno razlikuje glede na lastnosti trženega kruha (njegov vonj, okus, barvo in izgled njegove skorje) in na njegovo prehransko vrednost (sodba Sodišča z dne 5. novembra 2002 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-325/00) ali je njen cilj varstvo potrošnikov in javnega zdravja pred kakršnikoli poslabšanjem kakovosti kruha (sodba Simvoulio tis Epikratias (Sveta Republike Grčije) 3852/2002)?
- c) Ali ob upoštevanju, da se omenjena omejitev brez razlikovanja uporablja za nacionalne in skupnostne proizvode „bake off“, obstaja zveza med to omejitvijo in pravom Skupnosti in ali lahko ta omejitev neposredno, posredno dejansko ali potencialno prizadene svobodno trgovino s temi proizvodi med državami članicami?

Tožba, vložena 3. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-127/06)

(2006/C 108/14)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: A. Aresu, zastopnik)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi tožeče stranke

- ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES⁽¹⁾, in v vsakem primeru s tem, da teh predpisov ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz člena 21(1) te direktive;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve:

Rok za prenos direktive 2002/65/ES se je iztekel 9. oktobra 2004.

⁽¹⁾ UL L 271, str. 16.

Tožba, vložena 3. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-128/06)

(2006/C 108/15)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: D. Maidani in G. Braun, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi tožeče stranke

- ugotovitev, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Komisije 2003/124/ES z dne 22. decembra 2003 o izvajanju Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z opredelitvijo in razkritjem notranjih informacij javnosti ter opredelitvijo tržne

manipulacije⁽¹⁾, in vsekakor s tem, da jih ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive;

- naložitev plačila stroškov Velikemu vojvodstvu Luksemburg.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2003/124/ES se je iztekel 12. oktobra 2004.

⁽¹⁾ UL L 339, str. 70.

Pritožba, ki jo je dne 4. marca 2006 vložila Autosalone Ispra Snc zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 30. novembra 2005 v zadevi T-250/02, Autosalone Ispra snc proti Evropski skupnosti za atomsko energijo

(Zadeva C-129/06 P)

(2006/C 108/16)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Autosalone Ispra Snc (zastopnik: B. Casu, avvocato)

Druga stranka v postopku: Evropska skupnost za atomsko energijo, ki jo zastopa Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. de March, zastopnik, in A. Dal Ferro, avvocato)

Predlogi pritožnice:

- razglasitev te pritožbe za dopustno,
- razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje v zadevi T-250/02
- vrnitev zadeve T-250/02 Sodišču prve stopnje, da — na podlagi tudi po uradni dolžnosti primernih preiskovalnih ukrepov, kot je izvedensko mnenje ali ogled na kraju samem, ali zaslišanje prič — izda novo sodbo v skladu s predlogi, ki jih je tožeča stranka podala na prvi stopnji,
- Komisiji naloži plačilo vseh stroškov tožeče stranke, vključno s stroški, nastalimi na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja, da nepravilnosti v sodbi Sodišča prve stopnje vključujejo:

zmotno oceno dejanskega stanja zaradi potvarjanja in prilaganja dokazov;

kršitev procesnih predpisov Skupnosti na področju izvajanja dokazov.

ugodeno ugovoru št. B 15703 za vse sporne proizvode in zavrtna zahteva za registracijo znamke št. 55962 za vse sporne proizvode;

- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in stroškov pritožbenega postopka.

Pritožba, ki jo je 27. februarja vložila Castellblanch, SA zoper sodbo Sodišča prve stopnje, razglašeno 8. decembra 2005 v zadevi T-29/04: Castellblanch, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), Champagne Louis Roederer, SA

(Zadeva C-131/06 P)

(2006/C 108/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Castellblanch, SA (zastopniki: F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse and D. Moreau, avocats)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT), Champagne Louis Roederer, SA

Predlogi pritožnice:

- Naj se razveljavi sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. decembra 2005 v zadevi T-29/04 Castellblanch, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), v delu, v katerem je ugotovilo, da drugi odbor za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) s sprejetjem svoje odločbe z dne 17. novembra 2003 (Zadeva R0037/2002-2) ni kršil člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94⁽¹⁾ z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti in v zadevi izreče pravnomočno sodbo in naj tako:

- razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 17. novembra 2003 (Zadeva R0037/2000-2), v delu v katerem je bila zavrtna pritožba Castellblanch SA in

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodba Sodišča prve stopnje krši pravo Skupnosti, kolikor je Sodišče prve stopnje upoštevalo dva nova dokumenta, ki sta mu bila predložena prvič in bi se ju moralo razglasiti za nedopustna.

Pritožnica ne ugovarja izpodbijani sodbi glede prvega tožbenega razloga iz tožbe za razveljavitev pred Sodiščem prve stopnje, če Sodišče ugotovi, da je imetnik prejšnje blagovne znamke priskrbel zadosten dokaz resne in dejanske uporabe prejšnje blagovne znamke na zadevnem ozemlju. Vseeno je predmet pritožnične kritiko, da Sodišče ob primerjavi znakov ni upoštevalo narave uporabe prejšnje blagovne znamke, in da zlasti ni upoštevalo vpliva uporabe na razlikovalni učinek prejšnje blagovne znamke.

V zvezi z primerjavo med proizvodi in verjetnostjo zmede, sodba Sodišča prve stopnje krši več določb prava Skupnosti glede trditve pritožnice, da je bil dokaz uporabe prejšnje blagovne znamke predložen samo za „Champagne“ in ne za vse proizvode, za katere je prejšnja blagovna znamka registrirana. V nadaljnje, ko Sodišče prve stopnje v svoji presoji verjetnosti zmede primerja „Champagne“ in „Cava“, pritožnica meni, da vsebuje sodba nasprotujoče razlogovanje, saj je Sodišče prve stopnje na eni strani razsodilo, da se potrošniki na splošno zanimajo za poreklo vina in na drugi strani, da sta si „Champagne“ in „Cava“ podobna. Posledično je Sodišče prve stopnje v tej zadevi napačno presodilo verjetnost zmede.

V svoji presoji verjetnosti zmede, Sodišče prve stopnje ni ravnal pravilno, ko ni upoštevalo vpliva načina, na katerega je bila prejšnja znamka uporabljena; niti ni pravilno presodilo ustrezno težo sklicevanih in ne-sklicevanih delov pritožnične blagovne znamke v presoji podobnosti med nasprotujočima si blagovnicama. Posledično je Sodišče prve stopnje v tekoči zadevi napačno presodilo verjetnost zmede.

⁽¹⁾ UL L 11, str.1-36.

Tožba, vložena 7. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-132/06)

(2006/C 108/18)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Traversa in M. Afonso, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev, da je Italijanska republika s tem, da je v členih 8 in 9 zakona z dne 27. decembra 2002 št. 289 (finančni zakon iz leta 2003) izrecno in splošno določila opustitev preverjanja obdavčljivih transakcij, ki so bile opravljene v več davčnih obdobjih, kršila obveznosti iz členov 2 in 22 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 ⁽¹⁾ v zvezi s členom 10 Pogodbe ES;
- naložitev plačila stroškov Italijanski republiki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija opozarja na dvojno obveznost, ki jo državam članicam nalaga zakonodajalec Skupnosti, in sicer, ne le, da izdajo vse nacionalne zakonodajne akte, potrebne za izvedbo Šeste direktive DDV, ampak tudi, da sprejmejo vse potrebne upravne ukrepe za zagotovitev, da bodo zavezanci za DDV spoštovali obveznosti iz Šeste direktive, zlasti obveznost plačila davka od opravljanja obdavčljivih transakcij v določenem obdobju. Uskladitev glede DDV, ki jo določa zakonodajalec Skupnosti, bi bila nesmiselna in praktično neuporabna, če nacionalne davčne uprave ne bi bile dolžne izvajati učinkovitega preverjanja in nadzora z namenom zagotavljanja „pobiranja davkov na enoten način v vseh državah članicah“, kot izhaja iz uvodne izjave št. 14 Šeste direktive.

Pravila, ki jih uvajata člena 8 in 9 italijanskega zakona št. 289/2002, močno presegajo okvir za samostojno upravno urejanje, ki ga je državam članicam podelil zakonodajalec Skupnosti. Namesto, da bi tako pravico do samostojnega urejanja namenila za doseganje večje učinkovitosti davčnega nadzora, je Italijanska država z navedenim zakonom na področju DDV izvedla resnično in pravo splošno, nediskriminatorno in predhodno opustitev vsakega preverjanja in nadzora, in je s tem neposredno kršila določbe člena 22 Šeste direktive in, posledično, splošno obveznost iz člena 2, in sicer, da velja sistem DDV za vse obdavčljive transakcije. Italijanski zakonodajalec je vsem zavezancem za DDV, ki so pod njegovo davčno pristojnostjo ponudil možnost, da v več davčnih obdobjih povsem izključijo možnosti kakršnegakoli davčnega nadzora. Tako velike ugodnosti je lahko deležen davčni zavezanec s plačilom pavšalno izračunanega zneska, ki je popolnoma drugačen od DDV, ki bi bil odmerjen od cene blaga ali storitev davčnega zavezanca v zadevnem davčnem obdobju.

Vpeljava te radikalne nepovezanosti med davčnim dolgom, izračunanim po običajnih pravilih za DDV, in zneskom, ki ga je treba plačati za pristop k „avtomatični poravnavi“ („condono tombale“), je zlasti dobro vidna v primeru, ko davčni zavezanec sploh ni vložil obračuna davka. Davčni zavezanec lahko uredi svoj položaj v vsakem davčnem letu s plačilom 1 500 evrov, če gre za fizično osebo, ali s plačilom 3 000 evrov, če je zavezanec družba. Enak neobstoj kakršnekoli zveze z davčno osnovo opravljenih (ne pa obračunanih) transakcij je značilna tudi za način „avtomatične“ poravnave, ki se opravi z vložitvijo dodatnega obračuna. Znesek, ki ga dolguje davčni zavezanec in ga namerava uporabiti za poravnavo, se namreč izračuna v odstotku (2 %) od DDV, ki bi ga dolgoval od prodaje blaga ali opravljanja storitev pri vsaki obdavčitvi (ali od DDV od nakupov, ki je bil nepravilno odbit v istem davčnem obdobju).

Taka predhodna in splošna opustitev vsakega preverjanja lahko močno ovira delovanje skupnega sistema DDV. Posledica tega je zlasti spremenjeno načelo davčne nevtralnosti, ki nasprotuje temu, da bi se gospodarske subjekte, ki izvajajo iste transakcije, pri pobiranju DDV obravnavalo različno. Vsaka izjema od pravila učinkovite uporabe in pobiranja DDV privede namreč do, na eni strani, hude škode za italijanska podjetja in podjetja iz drugih držav članic, za katere velja običajni sistem davka na dodano vrednost in, na drugi strani, do hude kršitve načela „lojalne konkurence“ na skupnem trgu, ki je naveden v četrti uvodni izjavi Šeste direktive.

⁽¹⁾ UL L 145, str. 1.

Tožba, vložena 8. marca 2006 — Evropski parlament proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-133/06)

(2006/C 108/19)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropski parlament (zastopniki: H. Duintjer Tebbens, A. Caiola in A. Auersperger Matić, zastopniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

- ob uporabi člena 230 ES, razveljavitev odstavkov 1 in 2 člena 29 ter odstavka 3 člena 36 Direktive Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah ⁽¹⁾;
- podredno, razveljavitev Direktive 2005/85/ES v celoti;
- naložitev plačila vseh stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropski parlament v podporo svoji tožbi navaja štiri tožbene razloge: kršitev Pogodbe ES, nepristojnost Sveta za vzpostavitev zadevnih določb, bistveno kršitev postopka in, podrobneje, neobrazložitev izpodbijanih določb ter nespoštovanje dolžnosti lojalnega sodelovanja.

S tem, ko si je pridržal pripravo in spremembo minimalnega skupnega seznama držav, ki se štejejo za varne izvorne države, in seznama evropskih varnih tretjih držav s posvetovalnim postopkom, je Svet kršil prvo alineo odstavka 5 člena 67 ES, ki predvideva prehod na postopek soodločanja potem, ko je bila sprejeta zakonodaja, ki opredeljuje bistvena načela in skupna pravila na področju politike azila in beguncev. Svet ni pristojen, da z aktom sekundarne zakonodaje vzpostavi pravno podlago za sprejetje zaporednih aktov sekundarne zakonodaje, ker ti ne pomenijo izvedbenih ukrepov.

Poleg tega Svet ni pravno dovolj obrazložil tega pridržka zakonodaje iz členov 29(1) in (2) ter 36(3) Direktive 2005/85/ES, kar pomeni bistveno kršitev postopka. Nazadnje, Svet ni spoštoval dolžnosti lojalnega sodelovanja z Evropskim parlamentom, predvidene v členu 10 ES, ker izpodbijane določbe ne

upoštevajo vloge sozakonodajalca, ki jo Pogodba ES podeljuje Evropskemu parlamentu, in kljub zakonodajni resoluciji z dne 27. septembra 2005, ki je bila sprejeta med posvetovalnim postopkom v zvezi z zadevno direktivo, s katero je slednji pritegnil pozornost Sveta glede tega vprašanja.

⁽¹⁾ UL L 326, str. 13.

Tožba, vložena 8. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-134/06)

(2006/C 108/20)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Zavvos in H. Støvlbæk)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov v zvezi z veterinarskim poklicem, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2001/19/ES z dne 14. maja 2001 o spremembah direktiv Sveta 89/48/EGS in 92/51/EGS o splošnem sistemu priznavanja poklicnih kvalifikacij in direktiv Sveta 77/452/EGS, 77/453/EGS, 78/686/EGS, 78/687/EGS, 78/1026/EGS, 78/1027/EGS, 80/154/EGS, 80/155/EGS, 85/384/EGS, 85/432/EGS, 85/433/EGS in 93/16/EGS v zvezi s poklici medicinske sestre, odgovorne za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, veterinarja, babice, arhitekta, farmacevta in zdravnika ⁽¹⁾ ali v vsakem primeru, da o njih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 16 navedene direktive;
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

V obravnavanem primeru člen 16(1) Direktive 2001/19 določa, da države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. januarja 2003 in o tem takoj obvestijo Komisijo.

Komisija ugotavlja, da Helenska republika še vedno ni sprejela potrebnih ukrepov v zvezi z veterinarskim poklicem.

(¹) UL L 206 z dne 31. julija 2001, str. 1

Pritožba, ki jo je vložil Roderich Weißenfels 25. januarja 2006 zoper sodbo Sodišča prve stopnje, razglašeno 10. marca 2006 v zadevi T-33/04, Roderich Weißenfels proti Evropskemu parlamentu

(Zadeva C-135/06 P)

(2006/C 108/21)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Roderich Weißenfels (zastopnik: G. Maximini, Rechtsanwalt)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi pritožnice:

- 1) Razveljavi se Sodba Sodišča prve stopnje (prvi senat) z dne 25. januarja 2006 v zadevi T-33/04 (Weißenfels proti Evropskemu parlamentu) (¹), vročena 31. januarja 2006.
- 2) Za nično se razglasi odločba tožene stranke z dne 26. junija 2003, s katero je bil tožeči stranki od dvojnega otroškega dodatka v skladu s členom 67, drugi odstavek, Kadrovskih predpisov, odtegnjen posebni dodatek za hudo invalidnost, ki je bil njenemu sinu Frederiku izplačan drugje.
- 3) Za nično se razglasi implicitna zavrnitev, s katero je tožena stranka tožeči stranki odrekla nadomestilo za zadržano izplačilo dvojnega otroškega dodatka, za katero je zaprosila 4. junija 2003.

4) Za nično se razglasi odločba tožene stranke z dne 28. aprila 2004, s katero je bil posebni dodatek za hudo invalidnost, ki je bil Frederiku, sinu tožeče stranke, izplačan drugje, razglašen za „enak dodatek“ kot je tožeči stranki priznan dvojni otroški dodatek v smislu člena 67, drugi odstavek, Kadrovskih predpisov.

5) Tožena stranka mora tožeči stranki povrniti škodo (podredno: v višini zakonite obrestne mere), ki jo sestavljajo od 1. decembra 1998 dalje neupravičeno zadržana izplačila plač v obliki dvojnega otroškega dodatka.

6) Tožena stranka nosi stroške postopka na obeh stopnjah, vključno z nujnimi izdatki tožeče stranke.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v pritožbi navaja, da je Sodišče prve stopnje storilo procesno napako, ker v izpodbijani sodbi predlogov pritožnice ni pravilno ovrednotilo in njeno tožbo protipravno omejilo. Ugotovitev Sodišča prve stopnje, da je bil odškodninski zahtevek vložen le v obliki odgovora na tožbo, je pravno zmotna, ker je potrebno prvotni tožbeni zahtevek v tej zadevi glede na njegovo vsebino vrednotiti kot odškodninski zahtevek.

Pritožnica zatrjuje, da Sodišče prve stopnje — kot predpostavko za uporabo člena 67, odstavek 2, Satuta — formalno ni presojalo, vsebinsko pa spregledalo istovrstnost spornih dodatkov. „Enak dodatek“ formalno ne more obstajati, saj ni luksemburški posebni dodatek v nobenem primeru vezan na nesamostojno pridobitno dejavnost. Vsebinsko naj bi bilo odstopanje potrebno upoštevati v povezavi z namenom obeh dodatkov: medtem ko ima zahtevek za dodatek po členu 67, odstavek 3, za namen razbremenitve le pritožnik (ne glede na njegovo bivališče), ima zahtevek za samostojni luksemburški posebni dodatek samo upravičenec, torej pritožnikov sin, za namen preživljanja, dokler živi v Luksemburgu.

Zato naj bi bila uporaba člena 67, odstavek 2, Kadrovskih predpisov izključena, saj niti formalno niti vsebinsko ne obstaja drugje izplačan „enak dodatek“ v smislu zadevnega prava Skupnosti. Nasprotno pojmovanje Sodišča prve stopnje torej krši pravo Skupnosti.

(¹) UL C 74, str. 18

Tožba, vložena 10. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Združenem kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske

(Zadeva C-139/06)

(2006/C 108/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Konstantinidis in D. Lawunmi)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

Predlogi tožeče stranke

— ugotovitev, da Združeno kraljestvo s tem, da ni sprejelo vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivama Evropskega parlamenta in Sveta, in sicer Direktive 2002/96/ES⁽¹⁾ z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremljeni in Direktive 2003/108/ES z dne 8. decembra 2003 o spremembi Direktive 2002/96/EC o odpadni električni in elektronski opremljeni (OEEO)⁽²⁾ in da, v vsakem primeru, o njih ni obvestilo Komisije, ni izpolnilo obveznosti iz teh direktiv;

— naložitev Združenemu kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske plačila stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos teh direktiv, se je iztekel 13. avgusta 2004.

⁽¹⁾ UL L 37, str. 24.

⁽²⁾ UL L 345, str. 106.

Tožba, vložena 14. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Češki republiki

(Zadeva C-140/06)

(2006/C 108/23)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: K. Walker, A. Alcover San Pedro)

Tožena stranka: Češka republika

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Češka republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/49/ES⁽¹⁾ z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa ali da o njih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 14(1) navedene direktive;

— Češki republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos te direktive v notranji pravni red, je potekel 18. julija 2004.

⁽¹⁾ UL L 189, str. 12.

Tožba, vložena 20. marca 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-151/06)

(2006/C 108/24)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: D. Maidani, zastopnik)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Komisije 2003/125/ES z dne 22. decembra 2003 o izvajanju Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s pravično predstavitvijo naložbenih priporočil in razkrivanjem nasprotij interesov ⁽¹⁾, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za uskladitev z direktivo 2003/125/ES se je iztekel 12. oktobra 2004.

⁽¹⁾ UL L 339, str. 73.

SODIŠČE PRVE STOPNJE

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — BASF proti Komisiji(Zadeva T-15/02) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi v sektorju vitaminskih izdelkov — Pravice obrambe — Smernice za določitev glob — Določitev izhodiščnega zneska globe — Odvrčilen učinek — Oteževalne okoliščine — Vloga vodje ali pobudnika — Sodelovanje v upravnem postopku — Poklicna tajnost in načelo dobrega upravljanja“)

(2006/C 108/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: BASF AG (Ludwigshafen, Nemčija) (Zastopniki: N. Levy, J. Temple-Lang, solicitors, R. O' Donoghue, barrister, in C. Feddersen, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (Zastopnika: R. Wainwright in L. Pignataro-Nolin, zastopnika)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti ali zmanjšanje glob, ki so bile tožeči stranki naložene s členom 3(b) odločbe Komisije 2003/2/ES z dne 21. novembra 2001 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 sporazuma EGP (Zadeva COMP/E-1/37.512 — Vitamini) (UL 2003, L 6, str. 1).

Izrek sodbe

1) *Globe, ki so bile tožeči stranki, zaradi kršitev v zvezi z vitaminoma C in D3, beta karotenom in karotenidi, naložene s členom 3(b) odločbe Komisije 2003/2/ES z dne 21. novembra 2001 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/E-1/37.512 — Vitamini), se določijo takole:*

— kršitev v zvezi z vitaminom C: 10,875 milijonov evrov;

— kršitev v zvezi z vitaminom D 3: 5,6 milijonov evrov;

— kršitev v zvezi z beta karotenom: 16 milijonov evrov;

— kršitev v zvezi z karotenidi: 15,5 milijonov evrov.

2) V preostalem delu se tožba zavrne.

3) *Tožeča stranka nosi štiri petine svojih stroškov in štiri petine stroškov, ki jih je priglasila Komisija, slednja pa nosi petino svojih stroškov in petino stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka.*

⁽¹⁾ UL C 109, 4.5.2002.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Daiichi Pharmaceutical proti Komisiji(Zadeva T-26/02) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi v sektorju vitaminskih izdelkov — Smernice za določitev globe — Določitev izhodiščnega zneska globe — Olajševalne okoliščine — Obvestilo o ugodni obravnavi“)

(2006/C 108/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd (Tokio, Japonska) (Zastopnika: J. Buhart in P.-M. Louis, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (Zastopnika: R. Wainwright in L. Pignataro-Nolin, zastopnika)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti ali zmanjšanje globe, naložene tožeči stranki s členom 3(f) Odločbe Komisije 2003/2/ES z dne 21. novembra 2001 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/E-1/37.512 — Vitamini) (UL 2003, L 6, str. 1).

Izrek sodbe

1) *Globa, naložena tožeči stranki s členom 3(f) Odločbe Komisije 2003/2/ES z dne 21. novembra 2001 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (Zadeva COMP/E-1/37.512 — Vitamini), se zmanjša na 18 000 000 evrov.*

2) V preostalem delu se tožba zavrne.

3) Tožeča stranka nosi štiri petine svojih stroškov in štiri petine stroškov, ki jih je priglasila Komisija, in slednja nosi petino svojih stroškov in petino stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka.

(¹) UL C 97 z dne 20.4.2002

2) Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov, razen stroškov intervenienta.

3) Intervenient nosi svoje stroške.

(¹) UL C 6, 8.1.2005.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 16. marca 2006 — Telefon & Buch proti UUNT

(Zadeva T-322/03) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Dopustnost tožbe — Nepredvidljive okoliščine — Zahteva za ugotovitev ničnosti — Člen 51(1)(a) Uredbe (ES) št. 40/94 — Besedna znamka WEISSE SEITEN — Absolutni razlog za zavrnitev — Člen (7)(1) od (b) do (d) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2006/C 108/27)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH (Salzburg, Avstrija) (zastopnika: H. Zeiner in M. Baldares del Barco, avocats)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenient pred Sodiščem prve stopnje: Herold Business Data GmbH & Co. KG (Mödling, Avstrija) (zastopniki: A. Lensing-Kramer, C. von Nussbaum in U. Reese, avocats)

Predmet zadeve

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 19. junija 2003 (združeni zadevi R 580/2001-1 in R 592/2001-1) glede postopka razveljavitve med Herold Business Data AG in Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH

Izrek sodbe

1) Tožba se zavrne.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Herbillon proti Komisiji

(Zadeva T-411/03) (¹)

(„Uradniki — Imenovanje — Ponovna preučitev razvrstitve v naziv — Člen 31(2) Kadrovskih predpisov“)

(2006/C 108/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Georges Herbillon (Arlon, Belgija) (zastopnika: N. Lhoëst in É. De Schietere de Lophem, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Berscheid in C. Berardis-Kayser, zastopnika)

Predmet zadeve

Na eni strani razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 20. decembra 2002 o dokončni razvrstitvi tožeče stranke v naziv A7, plačilni razred 3, in na drugi strani razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 29. julija 2003 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke.

Izrek sodbe

1) Tožba se zavrne.

2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 35, 7.2.2004.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 —
Valero Jordana proti Komisiji**

(Zadeva T-429/03) ⁽¹⁾

(„Uradniki — Imenovanje — Ponovna preučitev razvrstitve v naziv — Člen 31(1) Kadrovskih predpisov“)

(2006/C 108/29)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Gregorio Valero Jordana (Uccle, Belgija) (zastopnika: N. Lhoëst in É. De Schietere de Lophem, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: V. Joris in C. Berardis-Kayser, agents, skupaj z D. Waelbroeck, avocat)

Predmet zadeve

Primarno, razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 19. decembra 2002 o dokončni razvrstitvi tožeče stranke v naziv A7, plačilni razred 3, in po potrebi razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 9. septembra 2003 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke ter podredno predložitev določenih dokumentov.

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 59, 6.3.2004.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Leite Mateus proti Komisiji

(Zadeva T-10/04) ⁽¹⁾

(„Uradniki — Imenovanje — Revizija razvrstitve v plačilni razred — Člen 31(2) Kadrovskih predpisov“)

(2006/C 108/30)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Carlos Alberto Leite Mateus (Zaventem, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis in É. Marchal, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Currall in V. Joris, zastopnika)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 20. decembra 2002 o dokončni razvrstitvi tožeče stranke v naziv B3 z učinkom od 1. marca 1988 dalje.

Izrek sodbe

- 1) Odločba Komisije z dne 20. decembra 2002 o dokončni razvrstitvi tožeče stranke v naziv B3, z učinkom od 1. marca 1988 dalje se razglasi za nično.
- 2) Komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 59, 6.3.2004.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 —
Verborgh proti Komisiji**

(Zadeva T-26/04) ⁽¹⁾

(„Uradniki — Imenovanje — Sprememba razvrstitve v naziv — Člen 31(2) Kadrovskih predpisov“)

(2006/C 108/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jacques Verborgh (Aalter, Belgija) (zastopnika: N. Lhoëst in É. De Schietere de Lophem, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: V. Joris in S. Pilette, zastopnika)

Predmet zadeve

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 20. decembra 2002 o dokončni razvrstitvi tožeče stranke v naziv A7, plačilni razred 3, in, kolikor je potrebno, razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 9. oktobra 2003 o zavrnitvi ugovora tožeče stranke, ter podredno, predložitev določenih dokumentov.

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 71, 20.3.2004.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia proti UUNT

(Zadeva T-35/04) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prejšnja besedna znamka FERRERO — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki vsebuje besedni element ‚FERRO‘ — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94“)

(2006/C 108/33)

Jezik postopka: angleščina

Sodba Sodišča prvestopnje z dne 15. marca 2006 — Eurodrive proti UUNT

(Zadeva T-31/04) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti euroMASTER — Prejšnje nacionalne besedne znamke EUROMASTER — Odsotnost podobnosti med proizvodi in storitvami — Delna zavrnitev ugovora — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2006/C 108/32)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Eurodrive Services and Distribution NV (Amsterdam, Nizozemska) (Zastopnika: E. Chávarri in A. Pérez-Gómez, avocats)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (Zastopnik: I. de Medrano Caballero, zastopnik)

Druga stranka pred Odborom za pritožbe UUNT: Jesús Gómez Frías (Madrid, Španija)

Predmet zadeve

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 12. novembra 2003 (zadevi R 419/2001-1 in R 530/2001-1), v zvezi s postopkom z ugovorom med M. Jesús Gómez Frías in Eurodrive Services and Distribution NV

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Tožeča stranka nosi plačilo stroškov postopka.

(¹) UL C 190, 24.7.2004.

Stranke

Tožeča stranka: Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE (Pikermi, Grčija) (zastopnik: C. Chrissanthis, avocat)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Novais Gonçalves, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenient pred Sodiščem prve stopnje: Ferrero OHG mbH (Stadtallendorf, Nemčija) (zastopnik: M. Schaeffer, avocat)

Predmet zadeve

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 1. decembra 2003 (zadeva R 460/2002 1), v zvezi s postopkom med Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE in Ferrero OHG mbH

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).
- 3) Intervenient nosi svoje stroške.

(¹) UL C 94, 17.4.2004.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Kimman proti Komisiji

(Zadeva T-44/04) ⁽¹⁾

(„Uradniki — Imenovanje — Ponovna preučitev razvrstitve v naziv — Člen 31(2) Kadrovskih predpisov“)

(2006/C 108/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Eugène Kimman (Overijse, Belgija) (Zastopnika: N. Lhoëst in É. De Schietere de Lophem, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (Zastopnika: V. Joris et A. Bouquet, zastopnika)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 20. decembra 2002 o dokončni razvrstitvi tožeče stranke v naziv B5, in v kolikor je to potrebno, razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 1. oktobra 2003 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 94, 17.4.2004.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Develey proti UUNT

(Zadeva T-129/04) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Tridimenzionalna znamka — Oblika plastične steklenice — Zavrnitev registracije — Absolutni razlog za zavrnitev — Odsotnost razlikovalnega učinka — Prejšnja nacionalna znamka — Pariška konvencija — Sporazum TRIPS — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2006/C 108/35)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG (Unterhaching, Nemčija) (zastopnika: R. Kunz-Hallstein in H. Kunz-Hallstein, avocats)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet zadeve

Tožba na razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. januarja 2004 (zadeva R 367/2003-2), s katero je zavrnil zahtevo za registracijo tridimenzionalnega znaka v obliki steklenice kot znamke Skupnosti

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 168, 26.6.2004.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Italija proti Komisiji

(Zadeva T-226/04) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — Uredba (ES) št. 316/2004 — Skupna ureditev trga za vino — Zaščita tradicionalnih izrazov — Sprememba uvrstitve dodatnih tradicionalnih izrazov — Uporaba pri označevanju vin s poreklom iz tretje države — Kršitev postopka — Načelo sorazmernosti — Sporazum TRIPS“)

(2006/C 108/36)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnik: M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: N. Nolin in V. Di Bucci, zastopnika)

Predmet zadeve

Predlog za delno razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 316/2004 z dne 20. februarja 2004 o spremembi Uredbe (ES) št. 753/2002 o določitvi nekaterih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 glede opisa, poimenovanja, predstavitve in zaščite nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja (UL L 55, str. 16), kolikor spreminja člene 24, 36 in 37 Uredbe Komisije (ES) št. 753/2002 z dne 29. aprila 2002 (UL L 118, str. 1), v delu, ki se nanaša na zaščito tradicionalnih imen

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 179, 10.7.2004.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. marca 2006 — Lantzoni proti Sodišču

(Zadeva T-289/04) (¹)

(„Uradniki — Napredovanje — Dodelitev točk za napredovanje — Zveza z ocenjevalnim poročilom“)

(2006/C 108/37)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Dimitra Lantzoni (zastopnika: najprej C. Marhuenda, nato M. Bouché, avocats)

Tožena stranka: Sodišče Evropskih skupnosti (zastopnik: M. Schauss, zastopnik)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe z dne 7. oktobra 2003 organa, pristojnega za imenovanja, Sodišča Evropskih skupnosti o točkah za napredovanje, dodeljenih tožeči stranki v obdobju 1999-2000 in obdobju 2001.

Izrek sodbe

- 1) Tožba se v delu, v katerem se nanaša na dodelitev točk za napredovanje za obdobje 1999-2000, zavrže kot nedopustna.
- 2) Tožba se v preostalem zavrne kot neutemeljena.
- 3) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 262, 23.10.2004.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 8. marca 2006 — Service station Veger proti Komisiji

(Zadeva T-238/99) (¹)

(Vloga, s katero se začne postopek — Obličnostne zahteve — Očitno nedopustna tožba)

(2006/C 108/38)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeča stranka: Service station V/H J.P. Veger (Maria Hoop, Nizozemska) (zastopnik: P. Brouwers, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: najprej G. Rozet in H. Speyart, nato G. Rozet in H. van Vliet, zastopniki)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 1999/705/ES z dne 20. julija 1999 o državni pomoči Nizozemske v korist 633 nizozemskim bencinskim servisom, ki so v bližini nemške meje (UL L 280, str. 87).

Izrek sklepa

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 6, 8.1.2000

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. februarja 2006 — Komisija proti Trends in drugi

(Zadeva T-448/04) (¹)

(Arbitražna klavzula — Ugovor nedopustnosti — Tožba proti družbenikom družbe)

(2006/C 108/39)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (Zastopniki: M. Patakia, zastopnik, skupaj z M. Bra, K. Kapoutzidou in S. Chatzigiannis, avocats)

Tožene stranke: Transport Environment Development Systems (Trends) (Atene, Grčija) (*Zastopnik:* V. Christianos, avocat), Marios Kontaratos (Atene), Anastasios Tillis (Neo Irakleio, Grčija) (*Zastopnik:* V. Christianos, avocat), Georgios Argyrakos (Atene), Konstantinos Petrakis (Cholargos, Grčija) in Fotini Koutroumpa (Glyfada, Grčija)

Predmet zadeve

Predlog Komisije, naj se tožečim strankam naloži povračilo zneska presežne finančne pomoči, ki jo je Evropska skupnost plačala iz naslova dveh pogodb, sklenjenih v okviru izvedbe programa Skupnosti „Telematics applicatios of commun interest“

Izrek sklepa

- 1) *Tožba se zavrne kot nedopustna v delu, v katerem se nanaša na g. Tillisa, Kontaratos, Argyrakosa, Petrakisa in go. Koutroumpa.*
- 2) *Komisija nosi svoje stroške kot tudi stroške M Tilisa v zvezi z njegovim ugovorom nedopustnosti.*

(¹) UL C 184, 2.8.2003.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 17. februarja 2006 — Komisija proti Trends in drugi

(Zadeva T-449/04) (¹)

(„Arbitražna klavzula — Izjema nedopustnosti — Tožba zoper družbenike družbe“)

(2006/C 108/40)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: M. Patakia, zastopnik, skupaj z M. Bra, K. Kapoutzidou in S. Chatzigiannis, avocats)

Tožene stranke: Transport Environment Development Systems (Trends) (Atene, Grčija) (zastopnik: V. Christianos, avocat), Marios Kontaratos (Atene), Anastasios Tillis (Neo Irakleio, Grčija) (zastopnik: V. Christianos, avocat), Georgios Argyrakos (Atene), Konstantinos Petrakis (Cholargos, Grčija) in Fotini Koutroumpa (Glyfada, Grčija)

Predmet zadeve

Predlog Komisije, da se toženim strankam naloži povračilo previsokega denarnega prispevka, ki ga je izplačala Evropska skupnost na podlagi dveh pogodb, sklenjenih v okviru izvajanja programa Skupnosti „Telematics systems in the area of transport“

Izrek sklepa

- 1) *Tožba se zavrne kot nedopustna v delu, v katerem je vložena zoper A. Tillisa, M. Kontaratos, G. Argyrakosa, K. Petrakisa in F. Koutroumpovo.*
- 2) *Komisija nosi svoje stroške kot tudi stroške, ki jih je glede izjeme nedopustnosti priglasil A. Tillis.*

(¹) UL C 184, 2.8.2003.

Tožba, vložena 3. februarja 2006 — Komisija proti Environmental Management Consultants LTD

(Zadeva T-46/05)

(2006/C 108/41)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: D. Triantafyllou, skupaj z N. Korogiannakisom)

Tožena stranka: ENVIRONMENTAL MANAGEMENT CONSULTANTS LTD (Nicosia, Ciper)

Predlogi tožeče stranke

- Toženi stranki naj se naloži plačilo zneska 44 056,81 evrov, ki predstavlja 31 965,28 evrov glavnice in 12 091,53 evrov zamudnih obresti od dneva, ko je bremepis zapadel v plačilo, do 31. januarja 2005,
- toženi stranki naj se naloži plačilo obresti v višini 9,62 evrov dnevno od 1. februarja 2005 do popolne poravnave dolga in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska skupnost, ki jo zastopa Komisija Evropskih skupnosti, je s toženo stranko sklenila pogodbo, za katero se uporabljajo določbe posebnega programa s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami. Pogodba se je nanašala zlasti na izvedbo projekta z naslovom: „Prikaz postopka zaprtega vozla pri oblogah in kemiji kovin“, ki bi moral biti izveden v 30 mesecih, šteto od 1. novembra 1998 dalje. Po pogodbi je Komisija prevzela obveznost finančnega prispevanja k uspešni izvedbi projekta v deležu 50 % od dopustnih izdatkov in v deležu 100 % od poznejših izdatkov, do zneska 538 800,00 evrov.

Maja 1999 je šla družba, ki je opravljala naloge koordinatorja del, v stečaj, kar je povzročilo prekinitev projekta, ki se je začel 5. februarja 1999. Kljub naporom nekaterih drugih članov konzorcija ni bilo mogoče najti drugega koordinatorja. Zato se je Komisija, potem ko se je prepričala o tem, da drugi člani konzorcija ne morejo izvesti projekta, odločila, da pogodbo razveže. Komisija je toženo stranko seznanila s svojo odločitvijo z dopisom z dne 16. junija 2000, v katerem jo je pozvala, da predloži stanje izdatkov in tehnično poročilo o opravljeni dejavnosti med februarjem in majem 1998.

Tožena stranka je predložila stanje izdatkov za obdobje od 1.11.1998 do 30.4.2000, vendar pa se je Komisija odločila, da oceni individualni strošek samo za obdobje od februarja do maja 1999, ki je po njenih ugotovitvah obdobje dejanskega izvajanja programa, in da priračuna izdatke za opremo. Na podlagi teh izračunov je Komisija sprejela znesek za izdatke v višini 23 404,72 evrov in želi s tožbo doseči vračilo zneska 31 965,28 evrov, ki predstavlja ostanek predplačila, ki ga je nakazala toženi stranki, ter plačilo obresti od tega zneska, v skladu z njenimi določbami s tega področja.

Tožba, vložena 27. februarja 2006 — ENERCON proti UUNT

(Zadeva T-71/06)

(2006/C 108/42)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: ENERCON GmbH (Aurich, Nemčija) (Zastopnik: R. Böhm, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- razveljavi se Odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 30. novembra 2005 (pritožba 0179/2005-2);
- toženi stranki se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Tridimenzionalna znamka v obliki dela pretvornika za energijo vetra za proizvode iz razreda 7 — prijava št. 2 496 743

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba Odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94, ker naj bi bila oblika proizvoda, zahtevana z znamko, izven običajne oblikovne raznolikosti. Tridimenzionalna znamka naj bi bila zato razlikovalna.

Kršitev člena 7(3) Uredbe, ker bi moral Odbor za pritožbe od tožeče stranke ob upoštevanju okoliščin zahtevati, da predloži dodatna strokovna mnenja, če bi bilo to potrebno za navedbo dokazov v skladu s členom 7, odstavek 3.

Tožba, vložena 28. februarja 2006 — Cassegrain proti UUNT

(Zadeva T-73/06)

(2006/C 108/43)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jean Cassegrain (Paris, Francija) (zastopnika: Y. Coursin in T. van Innis, avocats)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke tožeče stranke

- odločba naj se razveljavi in Uradu naj se naloži plačilo stroškov;

— podredno, naj se imenuje izvedenca ali kolegij izvedencev, ki naj Sodišču prve stopnje razjasnijo, če ali kdaj sta lahko oblika izdelanega proizvoda ali predstavitev njegovega obrisa sposobna, tako kot spremljajoča beseda vplivati na spomin javnosti, kot označbo njegovega trgovskega izvora in pridržati odločitev o stroških.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Zadevna znamka Skupnosti: Figuratvna znamka, ki predstavlja torbico za proizvode iz razreda 18 (prijava 003598571)

Odločba preizkuševalca: Zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 4 in člena 7(1)(b) Uredbe Sveta 40/94. Tožeča stranka zatrjuje, da ima znamka zadostni razlikovalni učinek za razlikovanje in individualizacijo torbice ali vrsto torbic nekega podjetja od torbic, ki izvirajo iz drugih podjetij.

klobuki, kapami, trakovi za preprečevanje potenja, naglavni trakovi, rokavicami, pasovi, čevlji, škornji, nogavicami in predpasniki (razred 25);

— UUNT naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „SHIFT“ za proizvode iz razredov 9, 16, 18 in 25 — prijava št. 2 419 349

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Lloyd Lifestyle Limited

Navajana znamka ali znak: Figuratvna znamka Skupnosti in prejšnja ne registrirana besedna znamka „Swift“ in nacionalna figurativna znamka „Swift leathers“ za proizvode iz razredov 9 in 25.

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev prijave.

Odločba odbora za pritožbe: Razveljavitev izpodbijane odločbe, kolikor je zavrnila prijavo za „merilce zračnega pritiska“ in proizvode iz razredov 16 in 18; v preostalem delu potrditev izpodbijane odločbe.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94.

Tožba, vložena 3. marca 2006 — Fox Racing proti UUNT

(Zadeva T-74/06)

(2006/C 108/44)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Fox Racing Inc. (Morgan Hill, ZDA) (zastopnik: P. Brownlow, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Lloyd IP Limited (Penrith, Združeno kraljestvo)

Predlogi tožeče stranke

— Razveljavi naj se odločba Prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) („UUNT“) z dne 8. decembra 2005 (zadeva R 1180/2004 — 1) v delu, v katerem je zavrnila prijavo v zvezi z motocikli in varnostnimi čeladami in zaščitnimi oblekami za motocikliste in kolesarje (razred 9) ter oblačili, in sicer jopiči, dežnimi plašči, majicami, jopicami, srjčami, hlačami, bluzami, hlačnimi nogavicami, spodnjimi hlačami,

Tožba, vložena 24. februarja 2006 — Plásticos Españoles (Aspla) proti Komisiji

(Zadeva T-76/06)

(2006/C 108/45)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Plásticos Españoles, S.A. (Aspla) (Torrelavega, Španija) (Zastopnika: E. Garayar in A. García Castillo, abogados)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— To ničnostno tožbo razglasiti za dopustno.

— Razglasitev ničnosti odločbe C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zadevi COMP/F/38.354 — industrijske vreče, podredno, znatno zmanjšanje globe naložene Plásticos Españoles, S.A.

— Komisiji naložiti plačilo stroškov.

Tožba, vložena 3. marca 2006 — Budapesti Erőmű proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva T-80/06)

(2006/C 108/46)

Jezik postopka: angleščina

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet tožbe je razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2005) 4634 konč. z dne 30. novembra 2005 v zadevi COMP/F/38.354 — industrijske vreče. V izpodbijani odločbi je Komisija odločila, da je poleg ostalih podjetij tožeča stranka kršila člen 81 ES, s tem, da je v obdobju 1991-2002 sodelovala pri sklopu sporazumov in usklajenih ravnanj v sektorju industrijskih plastičnih vreč v Nemčiji, Belgiji, na Nizozemskem, v Luksemburgu, Španiji in v Franciji. Za te kršitve je Komisija tožeči stranki skupaj s podjetjem Armando Álvarez, S.A solidarno naložila globo.

V utemeljitev svojih predlogov tožeča stranka uveljavlja naslednje razloge:

- Da je Komisija napačno presodila dejstva glede obsega ravnanja tožeče stranke, obsega upoštevne proizvodnega in geografskega trga kot tudi tržne deleže, ki so podlaga za izračun globe
- Kršitev člena 81(1) ES in načela pravne varnosti zaradi napačne kvalifikacije kršitve kot „enotne in nadaljevane“ in zaradi nepravilne ugotovitve odgovornosti kaznovanih podjetij
- Podredno kršitev člena 81(1) ES in načela pravne varnosti ter enakega obravnavanja, zaradi napačne kvalifikacije kršitve kot „enotne in nadaljevane“ kar zadeva tožečo stranko, in sicer zaradi nepravilne ugotovitve individualne odgovornosti tožeče stranke in njene diskriminacije glede na Stempher B.V., ki je po bil po presoji Komisije ravno tako udeležen pri kršitvi.
- Kršitev člena Člen 15(2) Uredbe št. 17/1962⁽¹⁾ in Smernic o načinu določanja glob, zaradi očitne napake pri izračunu globe, ki je bila naložena tožeči stranki in očitne kršitve načela enakega obravnavanja in sorazmernosti pri določitvi njenih zneskov.

⁽¹⁾ Uredba Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962: Prva Uredba o izvajanju členov 85 in 86 Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204).

Stranke

Tožeča stranka: Budapesti Erőmű „Zártkörűen Működő Részvénytársaság“ (Budimpešta, Madžarska) (Zastopniki: M. Powell, solicitor, C. Arhold, K. Struckmann, lawyers)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe Komisije da uvede uradno preiskavo v zvezi z državno pomočjo C 41/2005 (prej NN 49/2005) — madžarski nasedli stroški — z dne 9. novembra 2005, ali podredno, razglasitev ničnosti odločbe kolikor zadeva pogodbe o nakupu energije, ki jih je sklenila tožeča stranka;
- naj se tožeči stranki prisodi stroške tega postopka;
- naj se sprejmejo drugi ali nadaljnji ukrepi kolikor so pravno potrebni.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je območni dobavitelj ogrevanja in proizvajalec električne energije na Madžarskem. V izpodbijani odločbi se je Komisija odločila za uvedbo uradne preiskave o domnevni novi državni pomoči v obliki pogodb o nakupu električne energije, sklenjenih med madžarskimi proizvajalci energije in upravljalcem energetskega omrežja, ki je oseba javnega prava⁽¹⁾.

V utemeljitev tožbe tožeča stranka zatrjuje, da Komisija ni pristojna za sprejem izpodbijane odločbe. Po mnenju tožeče stranke iz priloge 4, poglavje 3, oddelek 1 Pristopne Pogodbe⁽²⁾ in člena 1(b) uredbe Sveta št. 659/1999⁽³⁾ sledi, da je Komisija pristojna le za ukrepe pomoči, ki so še vedno v veljavi po pristopu nove države članice. Tožeča stranka navaja da so bili sporazumi o nabavi električne energije sklenjeni pred pristopom in po njem niso več v veljavi.

Tožeča stranka nadalje navaja, da je Komisija očitno napačno uporabila pravo in napačno presodila s tem, da je uvedla uradno preiskavo brez objektivnih razlogov za ugotovitev, da pogodbe tožeče stranke o nakupu električne energije zajemajo državno pomoč. Po mnenju tožeče stranke Komisija pri presoji pogodb o nakupu električne energije tožeče stranke ni upoštevala okoliščin v času sklenitve, ni zadostno ocenila pojmov ekonomske prednosti, izkrivljanja konkurence in prizadetja trgovine v okviru člena 87(1) ES.

Tožeča stranka prav tako zatrjuje, da je Komisija zmotno ugotovila da pogodbe o nakupu energije zajemajo novo pomoč, saj so bile sklenjene pred odprtjem madžarskega trga električne energije.

Nazadnje tožeča stranka trdi, da je izpodbijana odločba nezadostno obrazložena.

- (¹) Državne pomoči — Madžarska — Državna pomoč C 41/2005 (prej NN 49/2005) — Nasedle naložbe Madžarske Vabilo za predložitev pripomb na podlagi člena 88(2) Pogodbe ES (2005/C 324/05) (Besedilo velja za EGP) (UL 2005, C 324, str. 12).
- (²) Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija – Priloga IV: Seznam iz člena 22 Akta o pristopu – 3. Politika konkurence (UL 2003, L 236, str. 797).
- (³) Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88] Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Tožba, vložena 14. marca 2006 — Apple Computer International proti Komisiji

(Zadeva T-82/06)

(2006/C 108/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Apple Computer International (Cork, Irska)
(Zastopniki: G. Breen, Solicitor, P. Sreenan, SC, B. Quigley, BL)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev, da uvrstitev v točki 2 Priloge k Uredbi Komisije (ES) št. 2171/2005 predstavlja odločbo, ki, čeprav je v obliki uredbe, tožečo stranko neposredno in posamično zadeva;
- razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 2171/2005 z dne 23. decembra 2005 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu (UL L 346, str. 7), v delu, v katerem razvršča barvni zaslon iz tekočih kristalov, tipa, opisanega v točki 2 tabele priloge k tej uredbi pod tarifno številko 8528 21 90 KN;
- razglasitev, da se zaslone, ki ustrezajo tehničnim specifikacijam iz točke 2 Priloge k izpodbijani uredbi, pravilno uvrsti v tarifno številko 8471 Kombinirane nomenklature;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Izpodbijana uredba uvršča štiri zaslone iz tekočih kristalov (LCD) v dve različni tarifni številki Kombinirane nomenklature. Tožeča stranka navaja, da čeprav aparat, ki je naveden v točki 2 Priloge k izpodbijani uredbi (aparat), ni določen kot proizvod tožeče stranke, tehnične značilnosti in opis omenjene naprave določajo proizvod Apple 20" LCD.

Tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija z uvrstitvijo njenega 20" LCD v tarifno številko 8528 kršila Uredbo Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (¹) in očitno napačno razlagala pravila Skupnosti o tarifni uvrstitvi.

Tožeča stranka zatrjuje, da naprava v skladu s tarifno številko 8471, kot jo razlaga zakonita opomba št. 5 k Poglavju 84 Kombinirane nomenklature, ustreza merilom za njeno uvrstitev kot „enoto“ naprave za avtomatsko obdelavo podatkov, da se uporablja izključno ali predvsem za avtomatsko obdelavo podatkov in poleg tega lahko opravlja le funkcijo obdelave podatkov. Po mnenju tožeče stranke razvrstitev v tarifno številko 8528 tako predstavlja očitno napako pri razlagi pravil Skupnosti o tarifni uvrstitvi.

Na koncu tožeča stranka zatrjuje, da je izpodbijana uvrstitev v nasprotju s sodbo Sodišča v zadevi *Siemens Nixdorf proti Hauptzollamt Augsburg* C-11/93, Recueil, str. I-1945.

(¹) UL L 256, str. 1

Tožba, vložena 13. marca 2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding proti Komisiji

(Zadeva T-84/06)

(2006/C 108/48)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Tožeča stranka: Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding U.A. (L'Aia, Nizozemska) (zastopnika: G. van der Wal in T. Boesman, avvocati)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

— razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 3. maja 2005, št. pomoči N 541/2004 in N 542/2004;

— naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je zdravstvena zavarovalnica s 150 000 zavarovanci. Ker imajo slednji na splošno večje potrebe po zdravstvenih storitvah od povprečnega zavarovanca na Nizozemskem, tožeča stranka, v primerjavi z drugimi zdravstvenimi zavarovalnicami, že nekaj časa izkazuje slabše rezultate. Po mnenju tožeče stranke ti negativni rezultati izhajajo iz pomanjkljivosti v sistemu izravnave.

Tožeča stranka s svojo tožbo izpodbija odločbo Komisije ⁽¹⁾, s katero je odobrila ukrepe državnih pomoči v smislu členov 87 in 88 ES, ki jih je Nizozemska priglasila v okviru novega sistema zdravstvenega zavarovanja. Ti ukrepi pomoči se nanašajo na ohranjanje finančnih rezerv s strani zdravstvenih zavarovalnic in na sistem izravnave tveganj ⁽²⁾.

Po mnenju tožeče stranke je Komisija storila napako pri presoji delovanja sistema izravnave tveganj, prav tako pa ga ni v zadostni meri preizkusila. Tožeča stranka poudarja, da je zato odločba v nasprotju s členom 86(2) ES in nerazumljivo, oziroma neustrezno obrazložena.

Tožeča stranka navaja, da je Komisija na podlagi člena 86(2) ES napačno odobrila sistem izravnave tveganj. Zaradi pomanjkljivosti sistema izravnave tveganj za nekatere zdravstvene zavarovalnice bi bilo odobreno nadomestilo dejansko višje kot je to potrebno za kritje stroškov obveznosti javnih služb, medtem ko bi druge zavarovalnice zaradi različnih nepravilnosti dobile nezadostno nadomestilo.

Tožeča stranka nadalje trdi, da bi morala Komisija z ozirom na zapletenost priglašenih pomoči sprožiti formalni postopek preizkusa na podlagi člena 88(2) ES. V začetni fazi preizkusa na podlagi člena 88(3) ES naj bi se Komisija soočila z vrsto težav pri določitvi združljivosti pomoči s skupnim trgom, ker ni razpolagala z ustreznimi podatki.

Nazadnje tožeča stranka meni, da Komisija s tem, ko je sprejela izpodbijano odločbo, napačno ni upoštevala dejstva, da je nov sistem zdravstvene pomoči na Nizozemskem nezdržljiv z direktivo o premoženjskem zavarovanju ⁽³⁾ in s členoma 43 in 49 ES. V tem oziru se slednja sklicuje zlasti na določbe novega sistema zdravstvene pomoči v zvezi s prepovedjo razlikovanja premij, na dolžnost sprejetja in na sistem izenačitve tveganja. Tožeča stranka nadalje navaja, da Komisija napačno in v nasprotju s členom 253 ES ni pojasnila, zakaj meni, da tretja direktiva o premoženjskih zavarovanjih, člena 43 in 49 ES, v zvezi s členoma 87 in 86(2), ne nasprotujejo priglašeni pomoči.

⁽¹⁾ UL 2005, C 324, str. 30.

⁽²⁾ Pomoči N541/2004 in N 542/2004.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o spremembah direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) (UL L 228, str. 1).

Tožba, vložena 14. marca 2006 — L'Oréal proti UUNT

(Zadeva T-87/06)

(2006/C 108/49)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: L'Oréal S.A. (Pariz, Francija) (Zastopnik: X. Buffet Delmas d'Autane, Lawyer)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Revlon (Suisse) S.A. (Schlieren, Švica)

Predlogi tožече stranke

- Razglasitev ničnosti odločbe četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. januarja 2006 glede pritožbe E 216/2003-4 o postopku z ugovorom št. B216087 (Prijava znamke Skupnosti št. 1 011 626);
- UUNT naložiti plačilo vseh stroškov nastalih v zvezi s tem postopkom (zlasti stroške tožbe in pritožbe).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „FLEXI DESIGN“ za blago iz razreda 3 — prijava št. 1 011 626

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Revlon (Suisse) S.A.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Nacionalna besedna znamka „FLEX“ za blago iz razredov 3 in 34

Odločba oddelka za ugovore: Ugovor se ugotovi glede vseh spornih proizvodov

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev členov 15 in 43 (2) Uredbe Sveta št. 40/94, saj predložene dokaze Revlona (Suisse) S.A. ni moč upoštevati kot veljaven dokaz resnične in dejanske uporabe besedne znamke „FLEX“ v upoštevnem obdobju, niti v Združenem Kraljestvu, niti v Franciji.

Kršitev člena 8 (1) (b) uredbe, saj med nasprotujočima si znamkama ni podobnosti in zato tudi ne verjetnosti zmede.

Tožba, vložena 17. marca 2006 — Dorel Juvenile Group proti UUNT

(Zadeva T-88/06)

(2006/C 108/50)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Dorel Juvenile Group, Inc. (Canton, ZDA) (zastopnik: Gesa Simon, lawyer)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožече stranke

- razveljavi naj se odločba drugega odbora za pritožbe z dne 11. januarja 2006 (zadeva R 616/2004-2) in

- naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „SAFETY 1ST“ za proizvode iz razredov 12, 20, 21 in 28 — prijava št. 2 258 697

Odločba preizkuševalca: Zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94, saj ima prijavljena znamka razlikovalni učinek v zvezi z proizvodi, za katere je bila prijavljena.

Tožba, vložena 20. marca 2006 — TOMORROW FOCUS proti UUNT

(Zadeva T-90/06)

(2006/C 108/51)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: TOMORROW FOCUS A.G. (München, Nemčija) (Zastopnik: U. Gürtler, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Information Builders (Netherlands) B.V. (Amstelveen, Nizozemska)

Predlogi tožече stranke

- razveljavi naj se odločba prvega odbora za pritožbe tožene stranke z dne 17. januarja 2006 (zadeva R116/2005-1) v delu, v katerem je bila zavrnjena prijava znamke Skupnosti „Tomorrow Focus“ št. 002382455;
- odločba prvega odbora za pritožbe tožene stranke z dne 17. januarja 2006 (zadeva R116/2005-1) naj se spremeni tako, da se dovoli registracija prijavljene znamke Skupnosti „Tomorrow Focus“ št. 002382455 za proizvode „computers and data processing apparatus“ ter za storitve „computer programming and design of computer programs (computer software); maintenance and upgrading of computer programs, and on-line upgrading services“;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „Tomorrow Focus“ za blago in storitve iz razredov 9, 16, 35, 38, 41 in 42 (prijava št. 2382455).

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Information Builders (Netherlands) B.V.

Znamka ali znak, navajana v postopku z ugovorom: Figurativna znamka „Focus“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 16 in 42 (znamka Skupnosti št. 68585).

Odločba oddelka za ugovore: Popolna ugoditev ugovoru in zavrnitev zahteve za registracijo za razreda 9 in 42.

Odločba odbora za pritožbe: Razveljavitev izpodbijane odločbe, zavrnitev zahteve za registracijo za določene proizvode in storitve iz razredov 9 in 42 ter zavrnitev ugovora.

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94⁽¹⁾, ker je bilo nepravilno ugotovljeno, da obstaja verjetnost zmede med primerljivimi znamkami.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1).

Tožba, vložena 17. marca 2006 — Tsakiris-Mallas A.E — Ajinomoto proti UUNT

(Zadeva T-96/06)

(2006/C 108/52)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: grščina

Stranke

Tožeča stranka: Tsakiris-Mallas SA (Argyroupoli, Grčija) (zastopnika: G. Würtenberger in R. Kunze, Rechtsanwälte)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Late Editions Limited (Leighton Buzzard, Združeno kraljestvo)

Predlogi tožeče stranke

— Razveljavitev odločbe drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. januarja 2006 v zadevi R 1127/2004-2.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka.

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „exë“ za proizvode iz razredov 18 in 25 — prijava št. 2 190 015.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Late Editions Limited.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Nacionalna besedna znamka „EXE“ za proizvode iz razreda 25.

Odločba oddelka za ugovore: Popolna ugoditev ugovoru za del proizvodov.

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Podana naj bi bila kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 — Aries Meca proti Komisiji

(Zadeva T-275/04)⁽¹⁾

(2006/C 108/53)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik tretjega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 262 z dne 23.10.2004.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 10. marca 2006 — Success-Marketing proti UUNT

(Zadeva T-506/04)⁽¹⁾

(2006/C 108/54)

Jezik postopka: nemščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 193, 6.8.2005.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Odločba Sodišča za uslužbence št. 1/2006,

sprejeta na občni seji 15. februarja 2006,

o dodelitvi zadev senatom

(za objavo v UL)

(2006/C 108/55)

Sodišče za uslužbence je z odločbo 2005/C 322/09 z dne 30. novembra 2005 o merilih za dodelitev zadev senatom (JO 2005, C 322, str. 17) odločilo, da dodeli določeno število zadev tretjemu senatu, ne glede na zadevna področja, po avtomatičnem vrstnem redu, določenem na občni seji.

Med občno sejo 15. februarja 2006 je bil ta vrstni red določen za vsako sedmo zadevo, po številki vpisnika novo vloženi zadevi, seznam se pa začne s prvo novo vloženo zadevo na Sodišču za uslužbence, kar pomeni zadevo F-118/05.

Kot je bilo sprejeto v navedeni odločbi je mogoče odstopiti od tega avtomatičnega vrstnega reda, da bi se zagotovili uravnotežena delovna obremenitev in razumna spremenljivost v okviru Sodišča za uslužbence.

Luxembourg, 15. februar 2006

Sodni tajnik
W. Hakenberg

Predsednik
P. Mahoney

Tožba, vložena 20. februarja 2006 — Semeraro proti Komisiji

(Zadeva F-19/06)

(2006/C 108/56)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Maria Magdalena Semeraro (Bruselj, Belgija)
(Zastopnik: L. Vogel, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasi naj se za nično odločba, ki jo je 8. novembra 2005 sprejel organ, pristojen za imenovanja (OPI), s katero je zavrnil pritožbo tožeče stranke z dne 12. avgusta 2005 zoper karierno ocenjevalno poročilo (KOP), ki ji je bilo izdano za leto 2004;
- če je potrebno, naj se razglasi za ničnega tudi navedeno poročilo;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki, uradnici Komisije, ki je napredovala v naziv C*6 30. novembra 2004 je bilo v okviru ocenjevalnega leta 2004 podeljeno precej nižano število točk za delovno uspešnost glede na prejšnja leta.

Ker je bila njena pritožba glede tega zavrtnjena, je tožeča stranka vložila to tožbo, v kateri navaja tri tožbene razloge.

Prvi tožbeni razlog je kršitev člena 25 Kadrovskih predpisov in člena 9(7) splošnih določb o izvrševanju člena 43 Kadrovskih predpisov (SDI). Zlasti drugostopenjski ocenjevalec naj bi KOP ohranil brez sprememb, ne da bi s konkretnimi in posamičnimi dokazi odgovoril na ugovore in opažanja paritetnega ocenjevalnega odbora.

Drugi tožbeni razlog je kršitev člena 43 Kadrovskih predpisov, člena 1(2) SDI, načela sorazmernosti in načela prepovedi diskriminacije, kot tudi očitna napaka pri presoji. Po eni strani naj znižanje točk za delovno uspešnost za ocenjevalno leto 2004 ne bi bilo povezano z dejstvom, da opravljene analitične presoje ostajajo enake kot za predhodna ocenjevalna obdobja. Po drugi strani pa naj bi bila brez pomena utemeljitev, ki jo je podal organ, v skladu s katero naj bi se znižanje pojasnjevalo z napredovanjem, ki ga je tožeča stranka dosegla konec leta 2004.

Tretji tožbeni razlog je kršitev člena 25 Kadrovskih predpisov, člena 10(3) Priloge XIII Kadrovskih predpisov, člena 9(7) SDI kot tudi očitna napaka pri presoji. Zlasti naj ne bi niti ocenjevalec niti potrjevalec niti drugostopenjski ocenjevalec zadostno utemeljili negativnega odgovora na vprašanje ali je bila tožeča stranka sposobna prevzeti funkcijo kategorije B*.

Tožba, vložena 22. februarja 2006 — De Luca proti Komisiji

(Zadeva F-20/06)

(2006/C 108/57)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Patrizia De Luca (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev nezakonnosti člena 12 Priloge XIII h Kadrovskim predpisom;
- razglasitev ničnosti odločbe organa, pristojnega za imenovanja (OPI), z dne 23. februarja 2005 o imenovanju tožeče stranke za delovno mesto administratorke na GD „Pravica, svoboda, varnost“, oddelek „Civil justice, rights and citizenship“, enota „Civil justice“, ker določa njeno razvrstitev v naziv A*9, plačilni razred 2, in začetek njene delovne dobe v plačilnem razredu od 1. februarja 2005;
- naložitev plačila stroškov Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka, ki je bila uradnica naziva A6 (postal A*10), je bila po začetku veljavnosti Uredbe (ES, Euratom) št. 723/2004 Sveta z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ⁽¹⁾ na podlagi uspešno opravljenega natečaja COM/A/11/01, ki je bil objavljen leta 2001, imenovana za delovno mesto administratorke. Na podlagi člena 12 Priloge XII h Kadrovskim predpisom je bila razvrščena v naziv A*9.

Tožeča stranka najprej trdi, da izpodbijana odločba zaradi kršitve okvira zakonitosti, ki ga določa obvestilo o natečaju, na katerem je bila sprejeta, in zaradi kršitve njene upravičenosti do kariere pomeni nazadovanje. Prav tako zatrjuje kršitev členov 4, 5, 29 in 31 Kadrovskih predpisov ter načel dobrega upravljanja in sorazmernosti.

Tožeča stranka meni, da navedena odločba krši tudi načelo enakega obravnavanja in načelo prepovedi diskriminacije. Na eni strani naj bi bila namreč razvrstitev uspešnih kandidatov iz

istega natečaja ali natečaja na isti ravni določena različno, in sicer glede na to, ali so bili zaposleni pred začetkom veljavnosti Uredbe št. 723/2004 ali po njem. Na drugi strani naj bi bila v nasprotju s pravili, ki se uporabljajo predvsem za imenovanje začasnega uslužbenca v uradnika, delovna doba v plačilnem razredu tožeče stranke določena, ne da bi se upoštevala delovna doba, ki jo je pridobila kot uradnica naziva A*10.

Nazadnje tožeča stranka uveljavlja načelo zaupanja v pravo, ker je lahko pričakovala, da bo imenovana v naziv, naveden v obvestilu o natečaju.

⁽¹⁾ ULUE L 124, 27.4.2004, str. 1.

Tožba, vložena 2. marca 2006 — Da Silva proti Komisiji

(Zadeva F-21/06)

(2006/C 108/58)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Joao Da Silva (Bruxelles, Belgija) (zastopnika: G. Vandersanden in L. Levi, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- tožbo naj se razglasi za dopustno in utemeljeno, vključno z ugovorom nezakonnosti, ki ga tožba vsebuje;
- za nično naj se razglasi razvrstitev tožeče stranke v naziv A*14, plačilni razred 2, iz Odločbe z dne 18. maja 2005, s katero se tožečo stranko imenuje za direktorja;
- tožeči stranki naj se vrne naziv in plačilni razred, v katerega bi moral biti sicer uvrščen (ali ustreznice po razvrstitvi iz novih Kadrovskih predpisov), po določbah obvestila o prostem delovnem mestu, objavljenega 7. novembra 2003, v skladu s členom 29(2) Kadrovskih predpisov (objava za zaposlitev direktorja z nazivom A2);

- v celoti naj se obnovi kariera tožeče stranke z učinkom za nazaj, od dneva tako popravljene razvrstitve v naziv in plačilni razred, vključno s plačilom zamudnih obresti;
- Komisiji Evropskih skupnosti naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je 7. novembra 2003 objavila prosto delovno mesto direktorja z nazivom A2 ob uporabi člena 29(2) Kadrovskega predpisa. Tožeča stranka, vodja enote z nazivom A3, plačilni razred 7, ki je začasno zasedal navedeno prosto delovno mesto, je vložila svojo prijavo.

Z Odločbo z dne 18. maja 2005 je bila imenovana na prosto delovno mesto in uvrščena v naziv A*14, plačilni razred 2, z datumom začetka veljavnosti, določenim za 16. september 2004.

V pritožbi tožeča stranka zatrjuje, da je ta razvrstitev nižja od naziva A2, ki je postal A*15 ki je bil naveden v obvestilu o prostem delovnem mestu. Še več, ta razvrstitev naj bi bila tudi nižja od razvrstitve tožeče stranke pred imenovanjem na delovno mesto direktorja, ko je bil vodja enote. Ta rezultat naj ne bi bil v skladu z dejstvom, da delovno mesto direktorja vsebuje višje naloge in odgovornosti.

Tožeča stranka meni, da njena razvrstitev krši člena 2(1) in 5(5), Priloge XIII h Kadrovskemu predpisu. Prav tako naj bi bila kršena številna pravna načela; načelo prepovedi diskriminacije, načelo enakovrednosti delovnih mest in nazivov, izraženo kot bistveno načelo, ki zagotavlja enako obravnavanje uradnikov po členu 7(1), načela prepovedi povratne veljave, pravne varnosti in varstva zaupanja v pravo kot tudi načel dobrega upravljanja in skrbnega ravnanja. Poleg tega naj bi bila kršena njena pravica do upravičenosti do kariere in interesa službe.

Podredno tožeča stranka zatrjuje, da je člen 12(3) Priloge XIII h Kadrovskemu predpisu nezakonit.

Tožba, vložena 6. marca 2006 — Vienne in drugi proti Evropskemu parlamentu

(Zadeva F-22/06)

(2006/C 108/59)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Philippe Vienne (Bascharge, Luksemburg) in drugi (zastopnika: G. Bounéou in F. Frabetti, avocats)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi tožečih strank

- za nično naj se razglasi pisna odločba z dne 14. novembra 2005, s katero je Evropski parlament tožečim strankam odrekel pomoč iz člena 24 Kadrovskega predpisa;
- Evropskemu parlamentu naj se naloži solidarna povrnitev škode, ki je zaradi tega nastala tožečim strankam;
- Evropskemu parlamentu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke, ki so uradniki ali uslužbenci Evropskega parlamenta, so zahtevale, naj se njihove pokojninske pravice, ki so jih pridobile v Belgiji, v skladu z določbami belgijskega zakona iz leta 1991 prenesejo v sistem Skupnosti. Leta 2003 je Belgija sprejela nov zakon, ki po mnenju tožečih strank določa ugodnejše pogoje za tovrstne nove prenose. Vendar pa tožeče stranke, ker so že prenesele svoje pravice, niso mogle uveljavljati določb zakona iz leta 2003.

Tožeče stranke so tako vložile predlog za pomoč iz člena 24 Kadrovskega predpisa. Evropski parlament, ki svojim uradnikom in začasnim uslužbencem ni nameraval pomagati pri pridobitvi navedenih prenosov, je njihov predlog zavrnil z odločbo z dne 14. novembra 2005.

S svojimi tožbami izpodbijajo to odločbo Evropskega parlamenta, ki jo opredeljujejo kot zavrnitev pomoči v nasprotju s členom 24 Kadrovskega predpisa. Poleg tega člena v podporo svojim trditvam zatrjujejo tudi kršitev dolžne skrbnosti, načela prepovedi diskriminacije, prepovedi samovoljnega ravnanja, obveznosti obrazložitve, zaupanja v pravo, pravila „*patere legem quam ipse fecisti*“ in zlorabo pooblastil.

Tožba, vložena 3. marca 2006 — Abad-Villanueva in drugi proti Komisiji

(Zadeva F-23/06)

(2006/C 108/60)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Roberto Abad-Villanueva in drugi (zastopnika: T. Bontinck in J. Feld, avocats)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- razglasitev ničnosti odločb, ki tožečim strankam sporočajo njihov prehod v drugo kategorijo, kolikor podeljujejo nižji naziv od naziva, ki bi ga moral pridobiti ob uporabi določb Kadrovskih predpisov, ohranjajo multiplikacijski faktor in odpravljajo točke za napredovanje, ki so jih prejele tožeče stranke;
- ugotovitev nezakonnosti člena 12 Priloge XIII h Kadrovskim predpisom;
- naložitev plačila stroškov Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Vse tožeče stranke so bili izbrani na notranjih natečajih za prehod iz kategorije COM/PA/04 in COM/PB/04, katerih obvestila so bila objavljena pred datumom začetka veljavnosti novih Kadrovskih predpisov. Po tem datumu jih je tožena stranka imenovala v višjo kategorijo od prejšnje, vendar z ohranitvijo prejšnjih nazivov, plačilnih razredov in multiplikacijskih faktorjev. Nasprotno so bile njihove točke za napredovanje izničene.

Tožeče stranke v svoji tožbi najprej uveljavljajo, da odločbe o imenovanju kršijo člena 31 in 62 Kadrovskih predpisov ter člen 2(1) in (2) in člen 5(2) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom, ker bi morali biti na podlagi navedenih določb ugodneje razvrščeni. Tožena stranka naj bi tako, po eni strani, kršila pravico vsakega uradnika do zaposlitve v naziv, predvidenem v obvestilu o natečaju, in, po drugi strani, tožeče stranke diskriminirala glede na izbrane kandidate drugih natečajev, ki so omogočili dostop do istih kategorij.

Poleg tega tožeče stranke trdijo, da nobena pravna podlaga toženi stranki ne omogoča, da glede njih še naprej uporablja multiplikacijske faktorje, predvidene za njihove nekdanje kategorije, niti da jim odvzame točke za napredovanje, ki so jih imeli v svojih „nahrbtnikih“.

Nazadnje naj bi po mnenju tožečih strank izpodbijane odločbe kršile tudi načela varstva zaupanja v pravo, ohranitve pridobljenih pravic in enakega obravnavanja.

Tožba, vložena 10. marca 2006 — Abarca Monitel in drugi proti Komisiji

(Zadeva F-24/06)

(2006/C 108/61)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Sabrina Abarca Monitel in drugi (zastopnik: L. Vogel, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- razglasitev ničnosti odločbe Organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi, (OPSP) z dne 21. novembra 2005, s katero so bile zavrnjene pritožbe tožečih strank, vložene med 26. julijem 2005 in 17. avgustom 2005, s katerimi so nasprotovale upravnim odločbam, ki so določile razvrstitev in plačilo vsake tožeče stranke, in s katerimi so nasprotovale tudi členu 7 odločbe, ki jo je 27. aprila 2005 sprejel kolegij komisarjev in ki vsebuje „Splošne izvedbene določbe za prehodne ukrepe, ki se uporabljajo za uslužbenice v jaslih in vrtcih v Bruslju, ki jih zaposluje Urad bruselskih infrastruktur“ (SID), ter priloge I in II k tej odločbi;
- če je potrebno, razglasitev ničnosti odločb, zoper katere so bile vložene zgoraj navedene pritožbe;
- naložitev plačila stroškov Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke, sedaj pogodbeni uslužbenci, zaposleni v jaslih in vrtcih v Bruslju, naj bi že pred njihovim imenovanjem opravljale te iste naloge na podlagi pogodb o delu, podrejenih belgijskemu pravu. Izpodbijajo svoje razvrstitve in svoja plačila, ki jih je tožena stranka določila ob njihovem imenovanju v pogodbene uslužbenice.

V prvem tožbenem razlogu tožeče stranke trdijo, da bi morale biti ob uporabi SID in drugih določb, ki se nanašajo na pogodbene uslužbenice Komisije, ter upoštevajoč njihov naziv in njihovo delovno dobo razvrščene v skupino delovnih mest III namesto v skupino delovnih mest II.

V drugem tožbenem razlogu se tožeče stranke zlasti pritožujejo, da niso bile deležne minimalnega plačila, predvidenega v členu 6 SID.

V tretjem tožbenem razlogu tožeče stranke zatrjujejo kršitev člena 2(2) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev (PZDU), protokola k sporazumu z dne 22. januarja 2002 med Komisijo in delegacijo osebja jasli in vrtcev, zaposlenega po pogodbi belgijskega prava, načela prepovedi diskriminacije in splošnih načel s področja socialne varnosti. Zlasti izračun plačila, zagotovljenega tožečim strankam, ne bi bil smel upoštevati družinskih dodatkov.

Tožba, vložena 10. marca 2006 — Ider in drugi proti Komisiji

(Zadeva F-25/06)

(2006/C 108/62)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Béatrice Ider in drugi (zastopnik: L. Vogel, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- razglasitev ničnosti odločbe organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi (OPSP), z dne 21. novembra 2005 s katero so bili zavrjeni ugovori tožečih strank z dne 26. julija 2005, ki izpodbijajo upravne odločbe, ki so določile razvrstitev in osebni prejemek za vsako tožečo stranko, in izpodbijajo člen 8 odločbe, ki jo je 27. aprila 2005 sprejel kolegij komisarjev, ki vsebuje „Splošne izvedbene določbe za prehodne ukrepe, ki se uporabljajo za uslužbence, ki jih je Urad za infrastrukturo Bruselj zaposlil v otroških jaslih in vrtcih v Bruslju“, ter prilogi I in II te odločbe;
- po potrebi, prav tako razglasitev ničnosti odločb zoper katere so bile vloženi zgoraj navedeni ugovori;
- naložitev plačila stroškov Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke, trenutno pogodbeni uslužbenci, ki delajo v otroških jaslih in vrtcih v Bruslju, so na podlagi pogodb o zaposlitvi, za katere se je uporabljalo belgijsko pravo, opravljali isto delo že pred njihovim imenovanjem. Tožeče stranke izpodbijajo njihovo razvrstitev in osebni prejemek, ki ju je določila

tožena stranka ob njihovem imenovanju v pogodbene uslužbence.

S prvim tožbenim razlogom njihove tožbe tožeče stranke zatrjujejo, da bi morale biti na podlagi Protokola o sporazumu med Komisijo in med odborom osebja otroških jasli in vrtcev z dne 22. januarja 2003, za katerega se uporablja belgijsko pravo, bolj ugodno razvrščene. Njihova razvrstitev v funkcionalno skupino I, naziv 1, pomeni namreč kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku in kršitev načela prepovedi diskriminacije, ker so bile obravnavane kot začetniki brez delovnih izkušenj čeprav imajo veliko delovne dobe.

Z drugim tožbenim razlogom tožeče stranke navajajo kršitev člena 2(2) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (PZDU), zgoraj navedenega protokola o sporazumu, načela prepovedi diskriminacije in splošnih načel na področju socialne varnosti. Podrobneje izračun osebnega prejemka, ki je tožečim strankam zagotovljen, naj ne bi upošteval družinskih prejemkov.

Tožba, vložena 10. marca 2006 — Bertolete in drugi proti Komisiji

(Zadeva F-26/06)

(2006/C 108/63)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeče stranke: Marli Bertolete in drugi (zastopnik: L. Vogel, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti odločbe organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi (OPSP), z dne 21. novembra 2005 s katero so bile zavrjene pritožbe tožečih strank z dne 26. julija 2005, ki izpodbijajo upravne odločbe, ki so določile razvrstitev in osebni prejemek za vsako posamično tožečo stranko, in izpodbijajo člen 7 odločbe, ki jo je 27. aprila 2005 sprejel kolegij komisarjev, ki vsebuje „Splošne izvedbene določbe za prehodne ukrepe, ki se uporabljajo za uslužbence, ki jih je Urad za infrastrukturo Bruselj zaposlil v otroških jaslih in vrtcih v Bruslju“ (SID), ter Prilogi I in II k tej odločbi;

- po potrebi, prav tako razglasitev ničnosti odločb zoper katere so bile vložene zgoraj navedene pritožbe;
- naložitev plačila stroškov Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke, trenutno pogodbeni uslužbenci, ki delajo v otroških jaslih in vrtcih v Bruslju, so na podlagi pogodb o zaposlitvi, za katere se uporablja belgijsko pravo, opravljali isto delo že pred svojim imenovanjem. Tožeče stranke izpodbijajo njihovo razvrstitev in osebni prejemek, ki ju je določila tožena stranka ob njihovem imenovanju v pogodbene uslužbenke.

S prvim tožbenim razlogom tožeče stranke zatrjujejo, da bi morale biti glede na njihov naziv in delovno dobo na podlagi SID in drugih določb, ki se nanašajo na pogodbene uslužbenke Komisije, razvrščene v funkcionalno skupino III in ne v funkcionalno skupino II.

Z drugim tožbenim razlogom tožeče stranke zatrjujejo, da niso upravičene do minimalnega osebnega prejemka, ki je določen v členu 6 SID.

S tretjim tožbenim razlogom tožeče stranke navajajo kršitev člena 2(2) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (PZDU), Protokola o sporazumu z dne 22. januarja 2002 med Komisijo in predstavniki zaposlenih v otroški jasli in vrtcih na podlagi pogodb, za katere se uporablja belgijsko pravo, načela prepovedi diskriminacije in splošnih načel na področju socialne varnosti. Zlasti izračun osebnega prejemka, ki ga je treba zagotoviti tožečim strankam, ne bi smel upoštevati družinskih prejemkov.

Predlogi tožeče stranke tožeče stranke

- razglasitev ničnosti odločbe z dne 6. junija 2005 o podaljšanju poskusne dobe tožeče stranke za šest mesecev, odločbe z dne 28. septembra 2005 o njeni odpustitvi po koncu te dobe in poročil o poskusni dobi, na katerih ti odločbi temeljita;
- po potrebi, razglasitev ničnosti odločbe organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb o zaposlitvi (OPSP), z dne 23. novembra 2005 o zavrnitvi ugovora tožeče stranke;
- naložitev toženi stranki, da plača tožeči stranki odškodnino, ocenjeno *ex aequo et bono* na 85 473 evrov za nastalo premoženjsko škodo in 50 000 evrov za utrpelo nepremoženjsko škodo, s pridržkom povečanja ali zmanjšanja tekom postopka;
- naložitev plačila stroškov Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka, nekdanji začasni uslužbenec Komisije, je bila zaposlena za obdobje od 16. septembra 2004 do 15. septembra 2009 na podlagi pogodbe, ki je v skladu s členom 14 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev (PZDU) določala šestmesečno poskusno dobo. Po prvem negativnem ocenjevalnem poročilu, podaljšanju poskusne dobe za šest mesecev in drugem negativnem ocenjevalnem poročilu je tožena stranka navedeno pogodbo prekinila.

Tožeča stranka v tožbi zatrjuje, da je tožena stranka kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku. Prav tako naj bi kršila splošna načela, ki zagotavljajo pravico do dostojanstva in obrambe ter podala nepotrebne kritike.

Tožba, vložena 10. marca 2006 — Lofaro proti Komisiji

(Zadeva F-27/06)

(2006/C 108/64)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Alessandro Lofaro (Bruselj, Belgija) (zastopnik: J.-L. Laffineur, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Sklep predsednika Sodišča za uslužbenke z dne 21. marca 2006 — Marengo proti Komisiji

(Zadeva F-96/05) ⁽¹⁾

(2006/C 108/65)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 10, 14.1.2006.

III

(Obvestila)

(2006/C 108/66)

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije

UL C 96, 22.4.2006

Prejšnje objave

UL C 86, 8.4.2006

UL C 74, 25.3.2006

UL C 60, 11.3.2006

UL C 48, 25.2.2006

UL C 36, 11.2.2006

UL C 22, 28.1.2006

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
